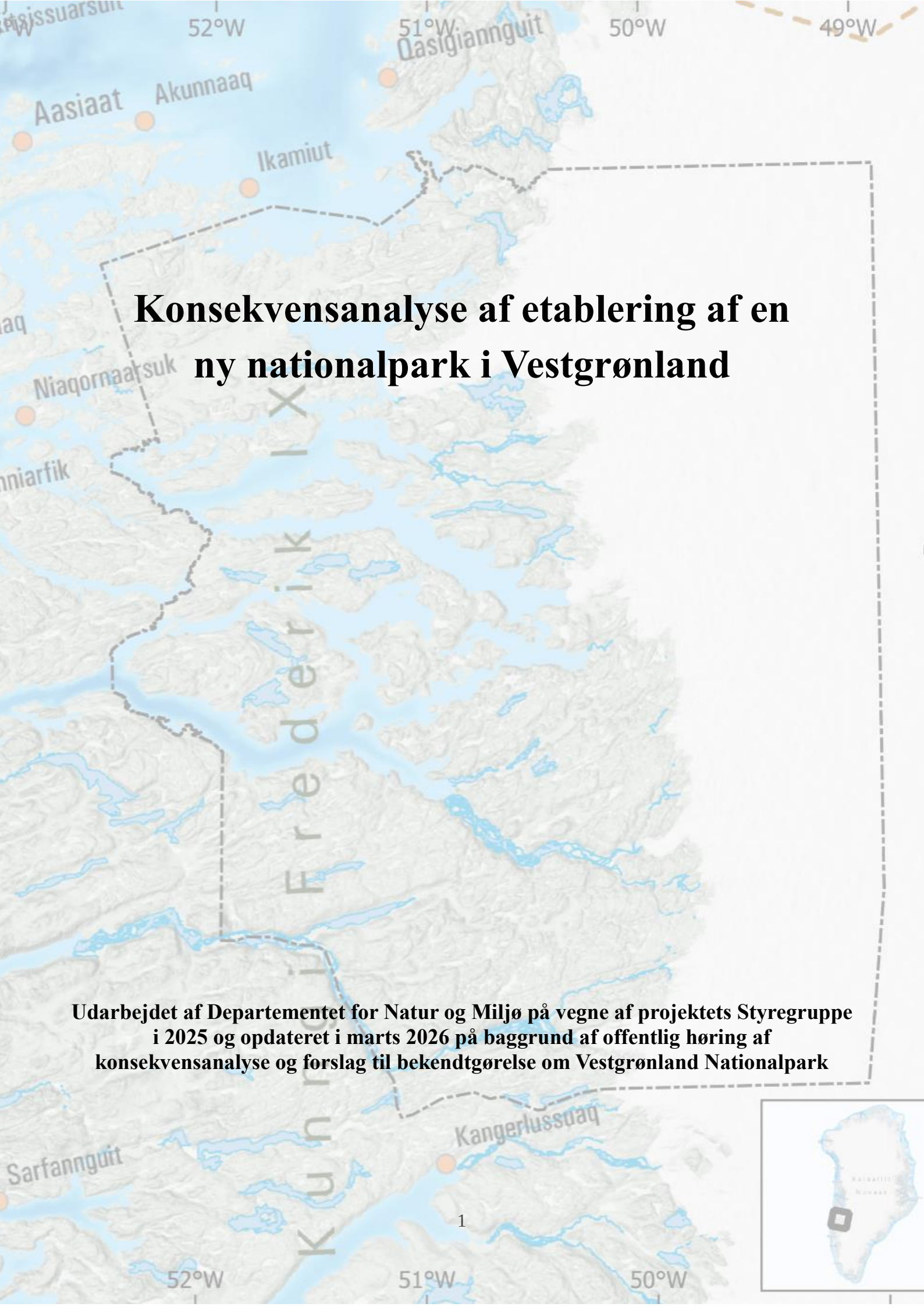

Konsekvensanalyse af etablering af en ny nationalpark i Vestgrønland

Udarbejdet af Departementet for Natur og Miljø på vegne af projektets Styregruppe
i 2025 og opdateret i marts 2026 på baggrund af offentlig høring af
konsekvensanalyse og forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark

Indholdsfortegnelse

Indledning	5
1. Baggrund for etableringen af nationalparken.....	5
1.1. Formål med konsekvensanalysen.....	7
1.2. Metodisk tilgang	7
2. Områdebeskrivelse	8
2.1. Geografisk afgrænsning	8
2.2. Økologiske og landskabsmæssige karakteristika	8
2.3. Eksisterende anvendelser og aktiviteter	11
3. Lovgivningsmæssige og forvaltningsmæssige rammer	12
3.1. Naturbeskyttelsesloven	12
3.2. Ramsar-bekendtgørelsen	12
3.3. Miljøloven	12
3.4. Fiskeri- og fangstlovgivning	13
3.5. Mineralloven	13
3.6. Turismeloven.....	13
3.7. Kulturminde loven	13
3.8. Rejsebekendtgørelsen.....	13
3.9. Kommuneplaner og kørselsvedtægter.....	14
4. Internationale konventioner	14
4.1. Biodiversitetskonventionen.....	14
4.2. Ramsar-konventionen	15
4.3. FN's Verdensarvskonvention	15
4.4. Forskellen mellem et UNESCO verdensarvsområde og en nationalpark	16
5. Forvaltningsmodel for nationalparken	16
5.1. Kommunernes overordnede ansvar.....	18
5.2. Traditionel brug, herunder eksempler på jagt i nationalparker	18
5.3. Lokal inddragelse	19
6. Natur- og miljømæssige konsekvenser	20
6.1. Biodiversitet, økosystemer og landskaber	20
6.1.1. Biodiversitet og arter.....	20

6.1.2. Landskaber og geologi	20
6.2. Truede arter	20
6.3. Klima.....	23
6.3.1. Klimaeffekter	23
6.3.2. Naturlige processer, der påvirker klimaforandringer	26
6.4. Miljø og affald	26
7. Konsekvenser for sociale forhold og traditioner	27
7.1. Lokale brugere af nationalparken	27
7.1.1. Nuværende praksis og levevilkår	27
7.1.2. Forventede ændringer i adgang og rettigheder	28
7.1.3. Kommunernes vurdering af betydningen af en ny nationalpark	31
Kommune Qeqertalik	31
Qeqqata Kommunua	31
7.2. Uddannelse og formidling.....	34
7.3. Kulturarv	34
7.4. Lokalsamfundets involvering.....	35
7.4.1. Borgermøder i Kommune Qeqertalik, juni 2025	35
7.4.2. Borgermøder Qeqqata Kommunua, maj 2025	36
8. Juridiske konsekvenser	37
8.1. Arealafgrænsning	37
8.2. Lovgivning og rettigheder.....	37
8.3. Forvaltningsstruktur	38
8.4. Overvågning og evaluering.....	38
9. Økonomiske konsekvenser	39
9.1. Fiskeri og fangst.....	39
9.2. Turisme.....	39
9.2.1. Potentiel vækst i turisme	39
9.2.2. Indtægtsmuligheder og arbejdspladser.....	41
9.2.3. Sundhedsberedskab og evakueringsbehov	43
9.2.4. Infrastrukturbehov og bæredygtighed	44
9.3. Råstofudvinding	45
9.3.1. Eksisterende og potentielle projekter	45
9.3.2. Konflikter mellem beskyttelse og udnyttelse	45

9.3.3. Økonomisk betydning og afvejning.....	45
9.4. Kommuner	46
9.5. Selvstyret.....	46
9.5.1. Finansiering – etablering, drift og infrastruktur.....	46
9.5.2. Eksterne investeringer.....	47
10. Militære installationer og aktiviteter.....	47
11. Opsummering.....	48

Indledning

Departementet for Natur og Miljø har udarbejdet denne analyse af, hvilke konsekvenser det forventes at have for Grønland at etablere en ny nationalpark i et foreslået område i Vestgrønland. Konsekvensanalysen er udarbejdet efter ønske fra daværende Naalakkersuisoq for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked, Indenrigsanliggender og Miljø i 2025. I analysen redegøres kort for baggrunden for etableringen af nationalparken, områdebeskrivelse, lovgivnings- og forvaltningsmæssige rammer, relevante internationale konventioner samt konsekvenser for natur, miljø, kommuner og lokalsamfund, sociale forhold, juridiske forhold og økonomiske forhold. Analysen er et led i processen med at udvikle en bekendtgørelse for det pågældende område.

1. Baggrund for etableringen af nationalparken

Nationalparker anvendes internationalt som et centralt redskab til at beskytte biodiversitet og fremme lokal udvikling, fordi de kombinerer økologiske, sociale og økonomiske mål^{1,2}. Nationalparker udpeges typisk i områder med høj biologisk værdi – for eksempel truede arter, unikke levesteder eller økologiske processer³. Internationale konventioner som FN's Biodiversitetskonvention (CBD) anbefaler netop etablering af beskyttede områder som en nøglestrategi for at stoppe tab af biodiversitet. Nationalparker kan fungere som motorer for lokal udvikling, og når lokalbefolkningen inddrages i forvaltningen, øges legitimiteten og den sociale bæredygtighed⁴.

Arbejdet med en ny nationalpark i Vestgrønland blev igangsat i 2020 af Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunua og Wild Nature Foundation. I overensstemmelse med §§ 12-13 i *Landstingslov nr. 29 af 18. december 2003 om naturbeskyttelse* (naturbeskyttelsesloven) er Departementet for Natur og Miljø gået videre med at udvikle rammerne for en ny nationalpark på baggrund af de to kommuners ønske samt godkendelser fra daværende Naalakkersuisut i 2021 og 2023. Projektet udmøntes gennem en styregruppe bestående af kommuner, relevante departementer, Wild Nature Foundation og relevante faglige bidragsydere, ledet af Departementet for Natur og Miljø. Projektet finansieres gennem EU Grøn Vækst-aftalen i 2024-2027.

¹ <https://www.unep.org/topics/nature-action/conservation-restoration-and-sustainable-use/species-conservation>

² Dudley, N.; University of Queensland, School of Earth and Environmental Sciences; Ali, N.; Kettunen, M.; MacKinnon, K. Protected Areas and the Sustainable Development Goals. Parks 2017, 23, 9–12.

³ Ramírez, F., Santana, J. (2019). National Parks and Biodiversity Conservation. In: Environmental Education and Ecotourism. SpringerBriefs in Environmental Science. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-01968-6_6

⁴ <https://www.worldbank.org/en/topic/environment/brief/nature-based-tourism>

Nationalparken er således et kommunalt ønske. Kommunernes ønske til placering af nationalparken inkluderer to eksisterende Ramsar-områder⁵ og området langs indlandsisen fra Diskobugten til Kangerlussuaq. Nationalparken skulle have tre overordnede formål:

- i) Kommunerne ønsker en nationalpark, der kan fungere som 'branding' for området og dermed tiltrække flere turister til gavn for en diversificering og styrkelse af den lokale økonomi.
- ii) Kommunerne ønsker, at den traditionelle brug kan fortsætte i området. Nationalparken kan i samspil med den nye turismelovgivning gøre det muligt for kommunerne bedre at styre erhvervsturismen, så den ikke forstyrrer den traditionelle brug og samtidig kan bidrage til den lokale erhvervsudvikling.
- iii) Kommunerne ønsker at gøre lokalbefolkningen bevidste om, at nationalparken rummer lokale landskabs- og naturværdier, der repræsenterer noget unikt både i Grønland og internationalt.

Det er Departementet for Natur og Miljø's vurdering, at området kvalificerer til at være en nationalpark i en Grønlandsk forstand. Det skyldes, at der er tale om et stort, sammenhængende område, der indeholder væsentlige beskyttelsesinteresser for arter og økosystemer (også af international betydning på grund af to Ramsar-områder) og væsentlige, rekreative værdier for lokalsamfundene.

På den baggrund nedsatte Departementet for Natur og Miljø en styregruppe, der har udarbejdet et forslag til bekendtgørelse, se *Selvstyrets bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark*⁶. Bekendtgørelsen skal sætte rammerne for nationalparksområdets afgrænsning og regulering. Bekendtgørelsen er et resultat af en større vidensindsamling, borgerinddragelse og koordinering med relevante myndigheder.

I medfør af forpligtelser i rammeaftalen med EU om Grøn Vækst skulle bekendtgørelsen være godkendt til offentlig høring af Naalakkersuisut i 2025. Den offentlige høring af bekendtgørelsen blev således offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal d. 17. december 2025, med høringsfrist d. 3. marts 2026⁷.

⁵ Vådområder af international betydning, særligt som levesteder for vandfugle. Betegnelsen Ramsar-områder stammer fra navnet på den by – Ramsar – i Iran, hvor konventionen blev vedtaget i 1971.

⁶ Som foreløbig reference og arbejdsbetegnelse anvendes generelt "Vestgrønland Nationalpark". Nationalparkens endelige navn/betegnelse vil blive valgt på baggrund af en navnekonkurrence, som skal afholdes i Kommune Qeqertalik og Qeqqata Kommunia.

⁷ https://naalakkersuisut.gl/Hoeringer/2025/12/1712_nationalpark?sc_lang=da

Nærværende konsekvensanalyse skal afdække fordele og ulemper forbundet med en etablering af en nationalpark i det foreslåede område i Vestgrønland med udgangspunkt i bestemmelser beskrevet i forslaget til bekendtgørelse.

1.1. Formål med konsekvensanalysen

Med dette notat ønsker Departementet for Natur og Miljø at belyse fordele, ulemper, muligheder og risici ved etablering af en nationalpark i Vestgrønland.

Indholdet i analysen er baseret på aspekter og viden frembragt af styregruppen og referencegruppen nedsat i forbindelse med udviklingen af nationalparken, samt den offentlige høring. Den bygger således på input fra departementer, kommuner, NGOer, politimyndigheder og militæret, som derved har været med til at sikre det rette fokus på relevante emner og gennemgående temaer i konsekvensanalysen.

Konsekvensanalysen forelægges Naalakkersuisut i forbindelse med stillingtagen til forslag til bekendtgørelse for en ny nationalpark i Vestgrønland.

1.2. Metodisk tilgang

Der er indhentet bidrag til udkast til konsekvensanalysen hos medlemmer af nationalparkens styregruppe og referencegruppe samt relevante departementer, inkl. anmodning om ændringsforslag om indhold (emner) samt levering af tekstbidrag til specifikke afsnit og hvor end det måtte være relevant i forhold til deres specifikke ressortområder (bidragsydere er fremhævet i de enkelte afsnit). Endvidere har den offentlige høring bidraget med nye aspekter til analysen. Emner, der belyses i denne konsekvensanalyse, inkluderer miljømæssige, sociale og økonomiske aspekter (fuld emneliste kan ses i indholdsfortegnelsen).

I forbindelse med anmodningen blev bidragsydere (herunder departementer og kommuner) bedt om at følge nedenstående principper for konsekvensanalysen:

- At tage højde for både positive og negative konsekvenser.
- At inddrage relevante afdelinger/kompetencepersoner i processen.
- At basere vurderingerne på fakta og troværdige data.
- At sikre gennemsigtighed og åbenhed i hele processen.

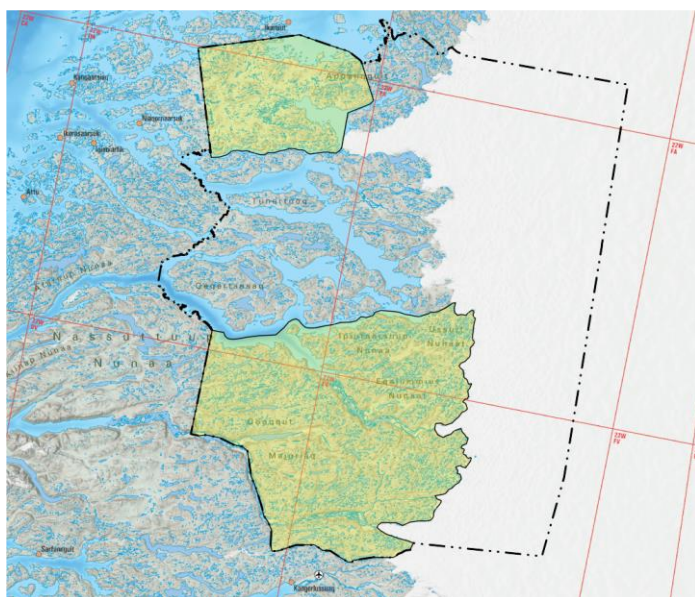
Departementet for Natur og Miljø har sammenskrevet konsekvensanalysen på baggrund af indkomne bidrag. Et samlet udkast var efterfølgende i høring hos styregruppens medlemmer. Konsekvensanalysen har desuden været en del af den offentlige høring af forslag til bekendtgørelse for Vestgrønland Nationalpark, hvorefter relevante kommentarer er indarbejdet.

2. Områdebeskrivelse

2.1. Geografisk afgrænsning

Nationalparken etableres i et foreslået område på 22.249,80 km² uden for bebyggede områder og beliggende op mod og et stykke ind på indlandsisen mellem Diskobugten og Kangerlussuaq i Vestgrønland. Beskrivende koordinatafgrænsning forefindes i bilag til bekendtgørelsen.

Figur 1. Foreslået afgrænsning af den kommende nationalpark i Vestgrønland, inklusiv markering af to eksisterende Ramsar-områder (markeret med gult).

2.2. Økologiske og landskabsmæssige karakteristika

(Hovedkilde: Pinngortitaleriffik/Grønlands Naturinstitut: Baggrundsrapport forud for etablering af nationalpark i Vestgrønland, Teknisk rapport nr. 135, 2025⁸).

Nationalparksområdet indeholder varierede landskaber formet af forskelle i natur og biodiversitet, klima, geologihistorie, glaciologi, landskabsformationer, kulturhistorie, mm. Landskaberne er præget af geologiske dannelsesprocesser og erosionsmæssige ændringer gennem glaciologiske processer siden den seneste og største udbredelse af isen ("Last Glacial Maximum") til i dag.

Langs kysten og i klippevægge kan man tydeligt se områdets bjergarter og strukturer. De viser, hvordan bjergkæden blev dannet under den bjergkædefoldning, der fandt sted i Grønland for ca. 1,91–1,77 milliarder år siden (den Nagssugtoqidiske orogenese). I de inderste dele af Nassuttooq

⁸ Pinngortitaleriffik/Grønlands Naturinstitut: Baggrundsrapport forud for etablering af nationalpark i Vestgrønland, Teknisk rapport nr. 135, 2025

https://natur.gl/wp-content/uploads/2025/05/Baggrundsrapport-forud-for-etablering-af-nationalpark-i-Vestgroenland_20250520.pdf

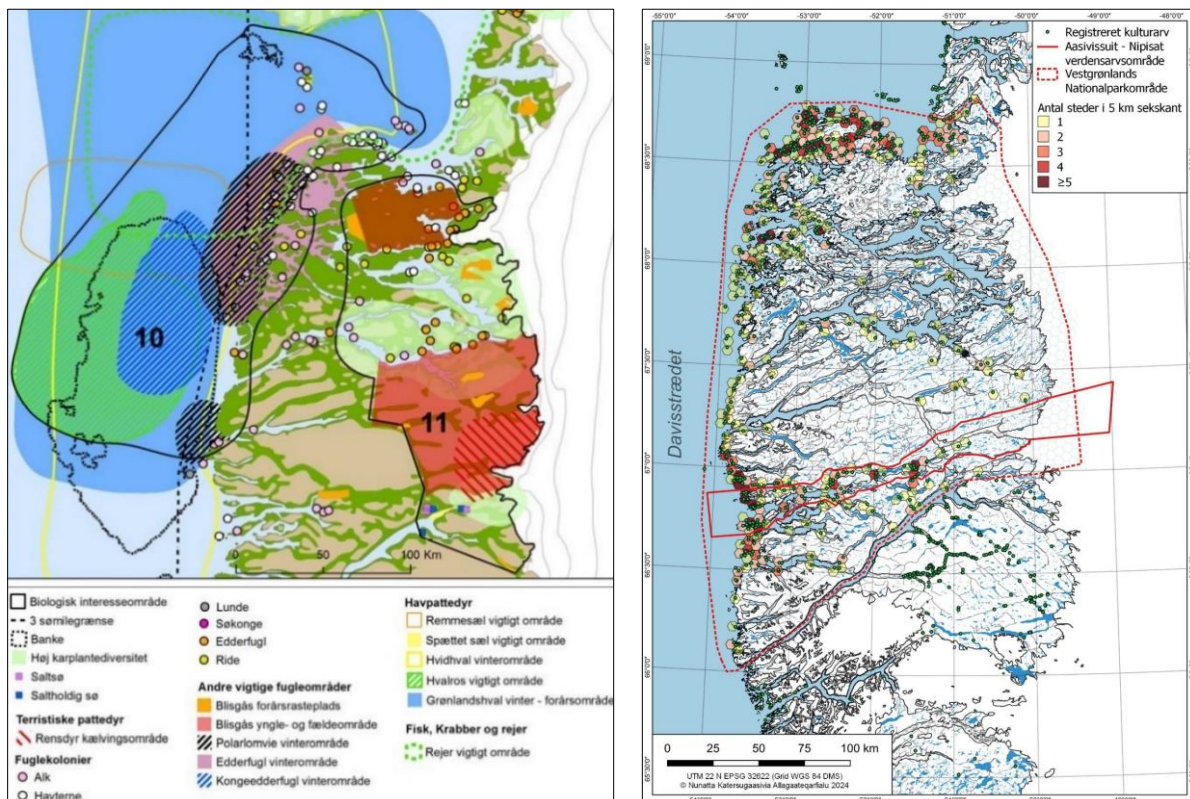

kan man se spor fra en lang geologisk udvikling med aflejring af sedimenter og lava på havbunden, en oceanisk plade, der blev presset ned under en anden, dannelse af nye bjergarter og til sidst sammenstød af store landmasser.

De vigtigste træk i de inderste dele af Nassuttooq-fjorden har særlig formidlingsmæssig og forskningsmæssig værdi og omfatter forkastningszoner, overskydninger og folder, der dokumenterer en stor del af den Nagssugtoqidiske bjergkædedannelse.

Dybe og brede dalstrøg skærer igennem landskabet med kraftige elve af smeltevand fra indlandsisen. Området er karakteriseret ved flere store fjordsystemer, og der findes flere smalle landpassager (vadesteder) og indsnævringer af fjorden med stærke tidevandsstrømme.

Det foreslåede nationalparksområde ligger i den lavarktiske klimazone og dækker en gradient fra det kontinentale indland med en lav årlig nedbørsmængde (Kangerlussuaq: 168 mm/år; årlig middelværdi i perioden 1991-2020) til mere kystnære områder med større nedbørsmængder (Sisimiut: 553 mm/år; Aasiaat: 331 mm/år; årlig middelværdi i perioden 1991-2020. Bemærk, at disse er beliggende uden for det foreslåede nationalparksområde men viser den øgede nedbørstrend ud mod kysten).

Figur 2. Vigtige biologiske interesseområder (venstre) og kulturminde lokaliteter og UNESCO Verdensarvsområdet Aasivissuit – Nipisat (højre).

Biodiversiteten er karakteristisk for de store indlandsområder i Vestgrønland med forskelligartede landskabsformer, smalle fjordarme, søer, damme og moser. Vegetationen i området varierer fra udbredte græsstepper, pilekrat på sydvendte skråninger og områder med høj karplantebiodiversitet til den sparsomme bevoksning i nyligt blotlagte områder ved indlandsisens kant. I området er fundet flere forekomster af sjældne og truede plantearter. I området findes to store Ramsar-områder, der blandt andet er udpeget på baggrund af vigtige forårsrastepladser, yngleområder og fældeområder for den endemiske⁹ Grønlandske blisgås, samt havænder i de indre fjordsystemer¹⁰. Den kritisk truede spættet sæl er observeret i området, men dens fortsatte tilstedeværelse er usikker. I området findes bestande af vigtige fangstarter som ørreder, rensdyr og udsatte moskusokser, samt mindre jagtvildt.

⁹ Arter, der kun er udbredt inden for et mindre eller afgrænset område.

¹⁰ Christensen, T., et al. 2016. Biologiske interesseområder i Vest- og Sydøstgrønland. Kortlægning af vigtige biologiske områder. Aarhus Universitet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, 210 s. - Teknisk rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 89. <http://dce2.au.dk/pub/TR89.pdf>

2.3. Eksisterende anvendelser og aktiviteter

(Hovedkilde: Pinngortitaleriffik/Grønlands Naturinstitut: Baggrundsrapport forud for etablering af nationalpark i Vestgrønland, Teknisk rapport nr. 135, 2025).

Området har, med få undtagelser, været beboet af mennesker i mere end 4000 år. Kulturhistoriske spor i det foreslåede nationalparksområde findes fortrinsvis langs kysten ved Diskobugten, men der er også spor efter jagtområder i indlandet om end i langt mindre omfang (måske delvist på grund af færre undersøgelser). Nationalparksområdet overlapper med den østlige del af UNESCO Verdensarvsområdet Aasivissuit – Nipisat, der omfatter spor efter 4.200 års menneskelig brug. Området vidner om tidligere tiders jagt på dyr fra både land og hav, deres sæsonbestemte vandringer samt en rig og velbevaret materiel og immateriel kulturarv. Området omfatter blandt andet store vinterhuse og spor efter jagt på rensdyr samt arkæologiske steder fra både paleo-inuitiske og inuitiske kulturer.

Nationalparksområdet bruges fortsat til traditionelle aktiviteter som jagt, fiskeri og bærplukning. Fangst er stadig et vigtigt erhverv i interesseområdet med ca. 300 erhvervsfangere i hver af de to kommuner Qeqqata Kommunua og Kommune Qeqertalik. Området besøges også af erhvervsfangere og fritidsjægere fra andre kommuner. Fangst af moskusokse er særligt vigtig for Sisimiut (inkl. Kangerlussuaq og Sarfannguit), og ifølge Grønlands Statistik blev der i 2021 indhandlet kød for mere end 1,6 mio. kr. (inkluderer dog også områder uden for nationalparksområdet).

Trofæjagt drives i koncessionsområder udlagt af Qeqqata Kommunua, heraf er der udlagt tre i den sydligste del af nationalparksområdet.

En række virksomheder i særligt Sisimiut og Kangerlussuaq, men også Aasiaat og Qasigiannnguit, ernærer sig helt eller delvist igennem serviceydelser for turister, for eksempel logistik ved båd- og helikoptertransport, hundeslæde- og snescooterture, indkvartering, guide-service, betalingsjagt og -fiskeri (se nedenfor) samt andre aktiviteter. Også i byerne Sisimiut, Aasiaat og Qasigiannnguit findes hoteller og andre muligheder for indkvartering samt logistik- og turoperatører for turisme.

Der er for nuværende en ansøgning til en 'Mineral Exploration License' (M-MLSA-410) i den nordlige del af nationalparksområdet beliggende inden for et eksisterende Ramsar-område (Naternaq). Ansøgningen er under behandling i Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling (<http://www.nunagis.gl/>). Råstofaktiviteter er undtaget forslaget til bekendtgørelse.

I forbindelse med fremtidig etablering af vandkraftværk nær Qasigiannnguit er der planlagt ledningsføring langs nationalparksområdets nordlige grænse. Det skal jf. forslag til bekendtgørelse

bemærkes, at aktiviteter og anlæg af væsentlig samfundsmæssig interesse kan tillades i nationalparken.

3. Lovgivningsmæssige og forvaltningsmæssige rammer

Det foreslåede nationalparksområde er i dag omfattet af eksisterende lovgivning fra en række forskellige ressortområder. Forslaget til bekendtgørelse skal derfor ses i sammenhæng med øvrig lovgivning, der regulerer aktiviteter i området. Herunder nævnes de væsentligste eksempler på anden lovgivning af relevans for nationalparken.

3.1. Naturbeskyttelsesloven

Landstingslov nr. 29 af 18. december 2003 om naturbeskyttelse (naturbeskyttelsesloven) giver blandt andet hjemmel til, og sætter rammerne for, etableringen af beskyttede områder i Grønland. Loven beskriver desuden den formelle proces fra et forslag om et nyt beskyttet område stilles og til den politiske stillingtagen i Naalakkersuisut. Råstofaktiviteter er undtaget naturbeskyttelseslovgivningen.

Naturbeskyttelsesloven kan blandt andet regulere aktiviteter med udgangspunkt i, hvorvidt påvirkningen fra en aktivitet (og dermed fra dem der udfører aktiviteten) vil være en forstyrrelse eller belastning for natur og dyreliv på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt.

3.2. Ramsar-bekendtgørelsen

I det foreslåede nationalparksområde findes i dag to eksisterende Ramsar-områder. De er etableret efter *Konventionen af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning* (Ramsar-konventionen). Kontraherende parter er forpligtet til at sikre bevaringsstatus for natur og dyreliv og til at forhindre forringelse af de udpegede områders økologiske karakter. Det indbefatter også aktiviteter, der finder sted uden for Ramsar-områder, men som kan påvirke områderne. *Selvstyrets bekendtgørelse nr. 12 af 1. juni 2016 om beskyttelse af Grønlands internationalt udpegede vådområder og beskyttelse af visse vandfuglearter* (Ramsar-bekendtgørelsen) bidrager til implementeringen af Grønlands internationale forpligtelser. Bekendtgørelsen har således til formål at beskytte Grønlands Ramsar-områder og regulere hvilke aktiviteter, der må ske i områderne. Dette sker med henblik på at sikre, at bevaringsstatus for natur og dyreliv i områderne eller områdernes økologiske karakter ikke forringes.

3.3. Miljøloven

Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet (miljøloven) regulerer i dag miljøpåvirkninger og affaldsområdet. Varetagelse af affaldsområdet er et kommunalt anliggende. Den kommende nationalpark giver ikke anledning til yderligere regulering.

3.4. Fiskeri- og fangstlovgivning

Eksisterende lovgivning såsom *Inatsisartutlov nr. 34 af 13. juni 2023 om fangst og jagt* (fangst- og jagtloven) og *Inatsisartutlov nr. 29 af 23. maj 2024 om fiskeri* regulerer fangst og fiskeri, herunder fredning af arter, jagtkvoter og jagttider for både fritidsjagt/-fiskeri, erhvervsfangst/-fiskeri og trofæjagt/betalingsfiskeri. Jagt og fiskeri vil fortsat være muligt inden for nationalparken.

3.5. Mineralloven

Inatsisartutlov nr. 26 af 13. juni 2023 om mineralaktiviteter (mineralloven) og *Inatsisartutlov nr. 34 af 4. juni 2024 om lokale mineralaktiviteter* regulerer råstofaktiviteter, som er undtaget naturbeskyttelsesloven og dennes underliggende bestemmelser. Minerallovgivningen foreskriver involvering af Miljøstyrelsen for Råstofområdet ved godkendelse og fastsættelse af vilkår i forbindelse med råstofaktiviteter.

3.6. Turismeloven

Inatsisartutlov nr. 62 af 25. november 2024 om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed (turismeloven) regulerer erhvervsturismen og giver kommunerne mulighed for at indføre zoner, der kan regulere turistvirksomhed og anden erhvervsmæssig virksomhed inden for kommunernes område. Dette gælder også i nationalparksområdet, hvor betegnelsen som Nationalpark tillige kan bruges brandingmæssigt i turismesammenhæng.

Turismeloven regulerer kun erhvervsaktører og ikke private borgere eller turister. Turismeloven er væsentlig forskellig fra naturbeskyttelseslovens regulering af forstyrrende aktiviteter i den forstand, at turismeloven kan regulere visse aktører men ikke aktiviteten i sig selv.

3.7. Kulturmindeloven

Inatsisartutlov nr. 11 af 19. maj 2010 om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminder (kulturmindeloven) regulerer aktiviteter og infrastruktur omkring kulturminder i hele Grønland, herunder nationalparksområdet. Den kommende nationalpark giver ikke anledning til yderligere regulering.

Kulturmindeloven er i visse aspekter sammenlignelig med naturbeskyttelseslovens regulering af forstyrrende aktiviteter i den forstand, at kulturmindeloven blandt andet kan regulere aktiviteter med henblik på at undgå eller begrænse skæmmende eller ødelæggende påvirkning af kulturarv.

3.8. Rejsebekendtgørelsen

Justitsministeriets [Danmark] bekendtgørelse nr. 138 af 8. februar 2010 om adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland (rejsebekendtgørelsen) regulerer færdsel og ophold i dele af

Grønland beliggende fjernt fra beboede områder, herunder hele indlandsisen, og dermed den del af Vestgrønland Nationalpark, der er sammenfaldende hermed.

3.9. Kommuneplaner og kørselsvedtægter

Kommunerne regulerer etablering af infrastruktur gennem kommuneplaner samt motoriseret færdsel gennem kommunale kørselsvedtægter. Disse planer og vedtægter skal i høring blandt Selvstyrets departementer, som kan gøre indsigelser.

4. Internationale konventioner

4.1. Biodiversitetskonventionen

Biodiversitetskonventionen (også kaldet Konventionen om Biologisk Mangfoldighed) blev vedtaget ved FN-topmødet i Rio i 1992 og har til formål at beskytte den biologiske mangfoldighed på Jorden. Den anerkender, at biodiversitet er afgørende for økosystemers stabilitet, menneskers velfærd og fremtidig udvikling. Konventionen forpligter medlemslandene til:

- At bevare økosystemer, arter og genetisk mangfoldighed.
- At sikre bæredygtig¹¹ udnyttelse af naturressourcer.
- At dele fordelene ved brug af genetiske ressourcer retfærdigt.
- At udarbejde og implementere nationale strategier og handlingsplaner for biodiversitet.
- At fremme forskning, uddannelse og offentlig bevidsthed om biodiversitet.

Grønlands Biodiversitetsstrategi 2030 opfylder en af disse forpligtelser og sætter en række mål og delmål for, hvordan Grønland vil beskytte og forvalte biodiversiteten. Etableringen af en nationalpark i Vestgrønland vil bidrage til opfyldelse af en række af disse mål og delmål i biodiversitetsstrategien og dermed bidrage til implementeringen af initiativer, der støtter op om Biodiversitetskonventionens formål, herunder særligt:

Delmål 1.1:

I 2030 har vi etableret et bæredygtigt forvaltet netværk af særligt vigtige terrestriske, kystnære og marine økosystemer, der opfylder målsætninger og rammer angivet i Grønlands lovgivning eller internationale aftaler.

¹¹ Departementet for Natur og Miljø anvender begrebet bæredygtighed i den betydning, at nutidens behov opfyldes uden at kompromittere fremtidige generationers mulighed for at opfylde deres behov.

Delmål 1.2:

I 2030 er bevaringsstatus for unikke, sjældne og truede arter stabil eller forbedret i det omfang, dette er muligt i forhold til arternes overlevelse under nye klimascenarier.

Delmål 4.2:

Vi skal sikre, at vi har og bruger et tilstrækkeligt vidensgrundlag til at sikre en effektiv forvaltning af biodiversitet, levende ressourcer, invasive arter og andre faktorer, der påvirker natur, miljø og samfund.

Delmål 4.3:

Vi skal sikre, at lokal- og brugerviden dokumenteres, integreres i vidensopbygning og anvendes i beslutningsprocessen.

Delmål 5.3:

Vi vil fortsat implementere relevante internationale konventioner og aftaler i den nationale lovgivning og de nationale forvaltningssystemer.

4.2. Ramsar-konventionen

Ramsar-konventionen er en international aftale, der blev vedtaget i 1971 med det formål at beskytte og bevare vigtige vådområder. Konventionen anerkender vådområders betydning for biodiversitet, klima, vandrensning og som levesteder for fugle og andre arter. Hvert land, der tilslutter sig konventionen, forpligter sig til:

- At udpege mindst ét vådområde af international betydning (et ”Ramsar-område”).
- At sikre en bæredygtig forvaltning og beskyttelse af disse områder.
- At fremme bevidsthed og uddannelse om vådområders værdi.
- At samarbejde internationalt om beskyttelse af grænseoverskridende vådområder og arter.

I Grønland er udpeget 12 Ramsar-områder. To af disse er beliggende inden for det kommende nationalparksområde:

- Ramsar-område 384: Naternaq/Lersletten.
- Ramsar-område 385: Eqalummiut Nunaat aamma Nassuttuup Nunaa/ Eqalummiut Nunaat og Nassuttuup Nunaa.

4.3. FN's Verdensarvskonvention

Verdensarvskonventionen blev oprettet af UNESCO i 1972 for at beskytte kultur- og naturområder med enestående universel værdi for menneskeheden. Konventionen forpligter medlemslande til at

bevare og beskytte disse steder for fremtidige generationer og fremmer internationalt samarbejde om kulturarv og naturbeskyttelse¹².

I Grønland er udpeget tre UNESCO Verdensarvsområder. Heraf overlapper et med det foreslåede nationalparksområde:

- Ilulissat Isfjord, optaget i 2004. Kendt for sin aktive gletsjer Sermeq Kujalleq og spektakulære isformationer.
- Kujataa i Sydgrønland, optaget i 2017. Et kulturelt landskab med spor fra både nordboernes og inuitternes landbrug og jagt.
- Aasivissuit – Nipisat, optaget i 2018. Et jagtområde ved Polarcirklen med arkæologiske levn fra over 4.000 års menneskelig aktivitet. Overlapper med den foreslåede nationalpark.

4.4. Forskellen mellem et UNESCO verdensarvsområde og en nationalpark

- Et UNESCO verdensarvsområde er en international anerkendelse. Et verdensarvsområde er en indberetning til UNESCO, der erklærer et område som verdensarv og derved giver det en særlig status som noget, der har enestående og universel værdi for hele menneskeheden som enten kultur- eller naturarv og derved skal passes særligt godt på. Det kan være landskaber, byer, bygninger og monumenter.
- En nationalpark er en national anerkendelse af et naturområde, der er erklæret af et lands regering og kan have vidt forskellige formål, oftest for at bevare dyreliv og økosystemer samt sikre lokale interesser og gode rammer for for eksempel lokal turismeudvikling mm. En nationalpark kan også godt opnå international anerkendelse efter IUCN-kategorier¹³. Det er dog omkostningsfuldt at få udarbejdet vurderingen, og det vurderes ikke nødvendigt for Vestgrønland Nationalpark. Der vil således ikke være yderligere internationale forpligtelser forbundet med en national udpegning som nationalpark.

5. Forvaltningsmodel for nationalparken

Forvaltningsmodellen for nationalparken forholder sig kun til bestemmelser, der fremgår af nationalparksbekendtgørelsen, idet der eksisterer en række øvrige bestemmelser, som varetages af andre myndigheder (se afsnit om eksisterende lovgivning herover). Det vil sige, at jagt, fiskeri, turisme, råstofaktiviteter, mm. i nationalparksområdet administreres af andre departementer eller af kommunerne. Disse andre lovgivninger og bestemmelser kan dog ikke regulere de formål og aktiviteter, som vil blive dækket af nationalparksbekendtgørelsen.

¹² The UNESCO World Heritage Convention - <https://whc.unesco.org/en/convention/>

¹³ [IUCN-Protected-Areas-Categories-.pdf](#)

Departementet for Natur og Miljø har det overordnede ansvar for forvaltningen af naturen i den kommende nationalpark. Departementet samarbejder med og rådgives af en styregruppe med faste medlemmer og ad hoc-medlemmer.

De faste medlemmer udgøres af:

- Departementet for Natur og Miljø
- Qeqqata Kommunia
- Kommune Qeqertalik

Ad hoc-medlemmer:

- Departementet for Fiskeri, Fangst, Landbrug og Selvforsyning
- Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling
- Grønlands Naturinstitut
- Wild Nature Foundation
- Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke
- Andre myndigheder og organisationer kan inviteres til møder i styregruppen ved behov og afhængig af dagsorden.

Styregruppen ledes og koordineres af Departementet for Natur og Miljø, herunder udarbejdelse af mødeindkaldelser, dagsordener, referater og anden kommunikation til styregruppens medlemmer.

Styregruppemedlemmer, inkl. ad hoc-medlemmer, modtager kommunikation om styregruppens arbejde og forventes at deltage på styregruppens møder, når emner af relevans for deres ressortområder behandles på møderne. Visit Greenland har tidligere været med i Styregruppen, men ønsker pt. udelukkende at blive involveret, når det er særligt relevant for dem.

Styregruppen skal rådgive Departementet for Natur og Miljø om emner relateret til forvaltningen af området. Styregruppen skal sikre, at forskellige interesser repræsenteres, og at forskellige kompetencer er til rådighed, så der kan træffes beslutninger om projektet på det rette tidspunkt i projektforsløbet.

I forslag til bekendtgørelse er det angivet, at der kan udarbejdes en forvaltningsplan, som kan fastsætte rammer for en styregruppe, der skal rådgive Naalakkersuisut i forhold til forvaltningen af nationalparken fremadrettet. I oplysnings- og formidlingshenseende vil øvrig relevant lovgivning blive inddraget med det formål at kommunikere relevante bestemmelser for besøgende i nationalparken.

Kommunerne er ansvarlige for den lokale implementering af styregruppens beslutninger og spiller en vigtig rolle i forbindelse med inddragelse af borgerne og deres viden i den fremtidige forvaltning af området.

5.1. Kommunernes overordnede ansvar

De to kommuner har arealforvaltningskompetencen i nationalparksområdet i Vestgrønland. Kommunerne er ansvarlige for den lokale implementering af beskyttelseshensyn i kommuneplaner, og at disse hensyn varetages i forbindelse med kommunernes implementering af turismeregulering (jf. turismeloven), etablering af infrastruktur, kørselsvedtægter, mm. Reviderede kommunale planer og vedtægter skal efter gældende lovgivning fortsat vurderes af Naalakkersuisut, der kan gøre indsigelser, hvis bestemmelser strider imod øvrige forvaltningshensyn. Til baggrund kan det nævnes, at arealforvaltningskompetencen i Nationalparken i Nord- og Østgrønland varetages af Naalakkersuisut, da denne nationalpark ligger uden for den kommunale inddeling.

Kommunerne vil sikre inddragelse af borgerne i relevante byer/bygder gennem eksisterende administrative strukturer (for eksempel bygdebestyrelser/-kontorer). Det er hensigten at give borgerne mulighed for at dele viden om natur og arter, lokale udnyttelsesinteresser og observationer af forstyrrelser samt fremsætte forvaltningsforslag på baggrund af lokale observationer og vurderinger. Denne viden vil tilgå styregruppen og blive anvendt i forvaltningen af nationalparken. Kommunerne kan føre udvidet tilsyn med nationalparken og har mulighed for at ansætte park rangers. Grønlands Fiskeri- og Jagtkontrol fører fortsat almindeligt tilsyn i området.

5.2. Traditionel brug, herunder eksempler på jagt i nationalparker

Et af formålene med etablering af nationalparken er at kunne fortsætte den traditionelle brug af området, herunder aktiviteter som fiskeri, fangst, bær- og urtesamling samt anden sædvanlig udnyttelse af naturens ressourcer, udført i overensstemmelse med kulturelle traditioner og gældende regler. Der er flere eksempler på nationalparker i Arktis, hvor traditionel brug (herunder jagt) er tilladt (se herunder), samtidig med, at turismepotentialet øges. Turisme kan dog påvirke den traditionelle brug af området, hvorfor regulering af turismeinfrastruktur (landgangs anlæg, overnatningsfaciliteter, mm.) og turismeaktiviteter vil kunne sikre hensyn til både naturbeskyttelsesinteresser, lokale brugsinteresser og kommunernes turismeinteresser.

I tillæg til bekendtgørelsen om Vestgrønland Nationalpark vil de to kommuner kunne bruge turismeloven til hver især at regulere erhvervsmæssig turisme gennem zoneringsregulering under hensyntagen til den traditionelle brug af området og lokale interesser.

Eksempler på nationalparker i Arktis, hvor jagt er tilladt:

- I Nationalparken i Nord- og Østgrønland er jagt tilladt for lokale erhvervsfangere (https://nalunaarutit.gl/groenlandsk-lovgivning/1992/bkg-07-1992?sc_lang=da).
- I USA er jagt tilladt i 76 National Park Service-enheder (<https://www.nps.gov/articles/000/hunting-fishing-trapping.html>). Jagt er for eksempel tilladt i flere beskyttede områder i Alaska, herunder 'national preserves', hvor jagt er en integreret del af naturbeskyttelse (for eksempel 'Gates of the Arctic National Preserve'). En komplet liste over nationalparker i USA, hvor jagt er tilladt, kan ses her: <https://www.nationalparkstraveler.org/2020/07/heres-where-you-can-hunt-and-trap-national-park-system>.
- I Canada er jagt tilladt i nogle nationalparker baseret på Oprindelige Folks rettigheder, for eksempel Canadas største nationalpark Wood Buffalo National Park samt Gros Morne National Park (https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=http://world-heritage-datasheets.unep-wcmc.org/datasheet/output/site/wood-buffalo-national-park/&ved=2ahUKEwilvumM_vqNAXUoFFkFHaTyOOYQFnoECCsQAQ&usg=AOvVaw2Tdt2FLDwl-g4q_GtHUrTw).
- I Norge er jagt tilladt i flere nationalparker (<https://www.nasjonalparkriket.no/en/conservation-areas-and-right-roam>).
- I Island er jagt tilladt i flere nationalparker, for eksempel Vatnajökul National Park (<https://www.vatnajokulsthjodgardur.is/en/communities--businesses/veidi-og-nytjar>).

5.3. Lokal inddragelse

De to kommuner har gennemført flere borgermøder og vidensindsamling blandt kommunernes bygder/borgere, herunder om lokale brugs- og beskyttelsesinteresser og holdninger til nationalparkens afgrænsning. Borgermøder med præsentation og diskussion af vidensindsamlingen og forslag til bekendtgørelse blev senest afholdt i Qeqqata Kommunua og Kommune Qeqertalik i hhv. maj og juni 2025. Borgerne har også fået mulighed for at kommentere forslaget til bekendtgørelse i den offentlige høring.

Fremadrettet er det hensigten, at lokale borgere gennem allerede eksisterende administrative strukturer kan bidrage med viden og observationer, der kan indgå i den fremtidige forvaltning af området. Dette kan være observationer om arter, interessekonflikter, forstyrrelser, affald, mm., ligesom de vil kunne bidrage med forvaltningsforslag. Kommunerne er faste medlemmer af styregruppen, der koordinerer den fremtidige forvaltning af nationalparken, og kan dermed også sikre den lokale forankring. Den lokale inddragelse og rammerne for samme vil indgå i en forvaltningsplan for området (§ 17 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark).

6. Natur- og miljømæssige konsekvenser

6.1. Biodiversitet, økosystemer og landskaber

6.1.1. Biodiversitet og arter

Vestgrønland Nationalpark vil bidrage til bedre beskyttelse af truede arter og økosystemer.

Nationalparksområdet er identificeret som et vigtigt biologisk interesseområde i Grønland ([Teknisk rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 89 2016](#)). En ny [baggrundsrapport](#) fra Grønlands Naturinstitut viser, at området rummer en række sjældne og truede dyre- og plantearter, herunder den endemiske Grønlandsk blisgås, fuglekolonier, områder med høj karplantediversitet, mm. Området understøtter også vigtige yngle-, gyde- og kælvingslokaliteter for vigtige naturressourcer som ørreder, rensdyr og moskusokser og er dermed vigtigt for den traditionelle brug, som fortsat vil være muligt i nationalparken. Områdets størrelse vil bidrage til at forvalte hele økosystemer fremfor en fragmenteret tilgang.

Nationalparken vil bidrage til følgende nationale og internationale mål:

- Delmål 1.1, 1.2, 3.5, 4.2, 4.3, 4.4 and 5.3 i Grønlands Biodiversitetsstrategi 2030
- Opfyldelse af mål i regi af
 - o Konventionen om Biologisk Mangfoldigheds 2030-mål
 - o *EU Biodiversity Strategy 2030*
 - o *Arctic Council's Actions for Arctic Biodiversity 2025-2035*
 - o FN's udviklingsmål for 2030.

6.1.2. Landskaber og geologi

Vestgrønland Nationalpark vil bidrage til bevarelse af unikke landskabsformer og geologiske strukturer. En række unikke landskabsformer (inklusive vadesteder, snævre landtanger,

typelandskaber, mm.) og unikke geologiske strukturer vil således opnå øget beskyttelse gennem regulering af infrastruktur (§ 13 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark).

Infrastruktur af væsentlig samfundsmæssig interesse kan dog få tilladelse til opførsel (§ 15 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark), ligesom råstofrelaterede aktiviteter er undtaget jf. naturbeskyttelsesloven (§ 3, stk. 3 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark).

6.2. Truede arter

Det foreslåede nationalparksområde rummer en række arter, der er listet som truet på den Grønlandske Rødliste (se tabel 1 og 2 herunder). Flere af disse vil nyde øget beskyttelse i en nationalpark gennem forbud mod indsamling af rødlistede plantearter, kommunal regulering af infrastruktur samt regulering af adgang/aktiviteter i kerneområder for rensdyrkælvning og områder for særligt truede arter. Det gælder yngle- og fældeområder for spættet sæl (kritisk truet ifølge

Grønlands Rødliste), forårsrastepladser for Grønlandsk blisgås (endemisk) og fældeområder for havænder (følsomme for forstyrrelser).

Art	Videnskabeligt navn	Habitat	Rødlistestatus
Pattedyr			
Polarhare	<i>Lepus arcticus</i>	L	LC
Polarræv	<i>Vulpes lagopus</i>	L	LC
Rensdyr*	<i>Rangifer tarandus groenlandicus</i>	L	LC
Moskusokse	<i>Ovibos moschatus wardii</i>	L	LC
Spættet sæl*	<i>Phoca vitulina</i>	H	CR
Hvalros	<i>Odobenus rosmarus</i>	H (L)	VU
Hvidhval	<i>Delphinapterus leucas</i>	H	VU
Fugle			
Jagtfalk	<i>Falco rusticolus</i>	L	NT
Havørn*	<i>Haliaeetus albicilla</i>	L	VU
Sneugle	<i>Bubo scandiacus</i>	L	NT
Hvidsisken*	<i>Carduelis hornemanni</i>	L	LC
Fjeldrype*	<i>Lapopus mutus</i>	L	LC
Grønlandsk blisgås*	<i>Anser albifrons flavirostris</i>	F, L	EN
Canadagås	<i>Branta canadensis</i>	F, L	LC
Stor snegås	<i>Anser caerulescens</i>	F, T	LC
Havterne	<i>Sterna paradisaea</i>	H, L	NT
Ride	<i>Rissa tridactyla</i>	H	VU
Almindelig edderfugl*	<i>Somateria mollissima</i>	H	LC
Hvidvinget måge*	<i>Larus glaucoides</i>	H	LC
Gråmåge	<i>Larus hyperborea</i>	H	LC
Alk	<i>Alca torda</i>	H	LC
Tejst*	<i>Cephus grylle</i>	H	LC
Skarv	<i>Phalacrocorax carbo</i>	M	LC
Strømand*	<i>Histrionicus histrionicus</i>	F, H	LC
Havlit	<i>Clangula hyemalis</i>	F, H	LC
Toppet skallesluger*	<i>Mergus serrator</i>	F, H	LC
Islom	<i>Gavia immer</i>	F (H)	NT

Tabel 1. Rødlistede pattedyr og fugle, der forekommer i nationalparksområdet (L=Land, F=Ferskvand, H=Hav. LC=Least Concern (Ikke truet), NT=Near Threatened (Nær truet), VU=Vulnerable (Sårbar), EN=Endangered (Moderat truet), CR=Critically endangered (Kritisk truet)).

Art	Videnskabeligt navn	Forekomst	Rødlistevurdering
Aks-tusindblad	<i>Myriophyllum spicatum ssp. exalbescens</i>	K	NT
Bølget rapgræs	<i>Poa flexuosa</i>	K, O	NT
Fåblomstret sumpstrå	<i>Eleocharis quinqueflora</i>	K	NT
Grønlandsk blåøje	<i>Sisyrinchium groenlandicum</i>	K	VU
Grønlandsk svingel	<i>Festuca groenlandica</i>	K, O	NT
Hede-melbærris	<i>Arctostaphylos uva-ursi ssp. coactilis</i>	K	NT
Islandsk guldkarse	<i>Rorippa islandica</i>	K	VU
Kanadisk braya	<i>Braya novae-angliae</i>	K	VU
Klæg-siv	<i>Juncus ranarius</i>	K	NT
Kryb-hvene	<i>Agrostis stolonifera</i>	K	NT
Langbladet vandaks	<i>Potamogeton praelongus</i>	K ¹	VU
Langes rørhvene	<i>Calamagrostis hyperborea</i>	K, O ²	NT
Polunins rørhvene	<i>Calamagrostis poluninii</i>	K	NT
Rundbladet rhizomgøgeurt	<i>Ameorchis rotundifolia</i>	K	VU
Salt-ensian	<i>Gentiana detonsa</i>	K	NT
Salt-ranunkel	<i>Ranunculus cymbalaria</i>	K	VU
Sne-anemone	<i>Anemone richardsonii</i>	O	NT
Storblomstret hønsetarm	<i>Cerastium arvense</i>	O	VU
Storlæbet blærerod	<i>Utricularia intermedia</i>	K, O	NT
Unavngiven hybrid mellem mosepost og arktisk alperose	<i>X Ledodendron vanhoeffeni</i>	K	VU

Tabel 2. Rødlistede plantearter, der forekommer i nationalparksområdet (O=Oceanisk, K=Kontinental. LC=Least Concern (Ikke truet), NT=Near Threatened (Nær truet), VU=Vulnerable (Sårbar), EN=Endangered (Moderat truet), CR=Critically endangered (Kritisk truet)).

6.3. Klima

6.3.1. Klimaeffekter

Erfaringer fra Svalbard, Danmark og andre steder viser, at en udpegning som Nationalpark i sig selv kan øge turismen, især hvis det kombineres med formidling, adgangsforbedringer og markedsføring^{14,15}.

En nationalpark i Vestgrønland forventes også at tiltrække et øget antal turister, hvilket kan medføre øgede drivhusgasudledninger, der bidrager til globale klimaforandringer. Nogle besøgende må dog forventes at være kommet til Grønland alligevel, så de har blot valgt nationalparken til frem for andre lokaliteter i Grønland. De primære udledninger af drivhusgasser forventes at relatere sig til transport, eventuel indkvartering og mad. CO₂-aftrykket varierer meget afhængigt af rejserute, opholdets længde og aktiviteter (for eksempel helikopterture sammenlignet med sejlads)¹⁶. Der foreligger ingen estimer for, hvor mange flere turister, der forventes i området. Ligeledes er der mange usikkerheder i forhold til udledningsniveauet for en gennemsnitsturist i Grønland, da det blandt andet afhænger af behov for lokal transport og tilvalgte aktiviteter. Det er uvist, om en ny nationalpark vil tiltrække flere krydstogsturister.

Erfaringer fra Ilulissat viser, at UNESCO-status har gjort området til en af Grønlands største turistmagneter¹⁷. Dette har medført en kraftig stigning i fly- og skibstrafik til Ilulissat, som genererer store mængder CO₂ og NO_x. Visit Greenland og flere forskere har påpeget, at masseturisme – især uden regulering – kan modarbejde klimamål og bæredygtighed^{18,19,20,21}.

¹⁴ Rigsrevisionen 2013. Beretning til Statsrevisorerne om etableringen af nationalparker i Danmark.

<https://www.rigsrevisionen.dk/Media/3/6/etableringen-af-nationalparker-i-danmark.pdf>

¹⁵ Zdenek Dvorak 2025. MSc Thesis: Bærekraftig turisme i Arktis? En studie av utviklingen på Svalbard.

<https://www.nfk.no/reiseliv/temaside/besoksforvaltning/delprosjekter/rapporter-og-foredrag/masteroppgave-om-barekraftig-turisme-i-arktis.31930.aspx#:~:text=Kan%20%C3%B8kningen%20i%20turisme%20til%20et%20sted%20som,han%20begrepet%20b%C3%A6rekraftig%20turisme%20og%20bes%C3%B8ksforvaltning%20p%C3%A5%20%C3%B8ygruppen.>

¹⁶ United Nations World Tourism Organization (2023). Climate Action in the Tourism Sector – An overview of methodologies and tools to measure greenhouse gas emissions. Published by the World Tourism Organization (UNWTO), Madrid, Spain. <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789284423927>

¹⁷ Se for eksempel Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø (2023). Mulighed for at øge fordele og mindske ulemper ved UNESCO-områdets omfang, Ilulissat Fjorden. https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://naalakkersuisut.gl/-/media/horinger/2023/08/unesco-redegrelse-da.pdf&ved=2ahUKEwj6pK_x3ZuPAxXenf0HHQYeB8YQFnoECBkQAQ&usq=AOvVaw3okbxzTffJU7xvMOt3DBLr

¹⁸ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/seneste-nyt/baeredygtig-turisme-vinder-frem-i-gronland/>

¹⁹ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/seneste-nyt/hvad-er-baeredygtig-turisme-i-groenland/>

²⁰ <https://www.kultur.aau.dk/klog-turismeudvikling-kan-gavne-gronland-n28799>

²¹ <https://worldheritageoutlook.iucn.org/explore-sites/ilulissat-icefjord>

Grundet ovennævnte usikkerheder er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at estimere nationalparkens klimateffekt. Der er dog nogle generelle estimater og faktorer, man kan bruge til at vurdere udledninger for en enkelt turist:

a) Flyrejser til Arktis – den største klimabelastning

Flyrejser er typisk den største kilde til CO₂-udledning for internationale turister i Arktis. En international turist på en enkelt returrejse fra Europa til Grønland kan eksempelvis udlede mellem 0,8 og 2 ton CO₂ pr. person, afhængigt af rute, flytype og klasse²².

b) Ekstra klimabelastning i højderne

Fly i høj højde udleder ikke kun CO₂ men også vanddamp og partikler, som danner kondensstriber og påvirker klimaet yderligere. De fleste kondensstriber opløses inden for få minutter, men under visse forhold kan de blive hængende i atmosfæren, brede sig og udvikle sig til kunstige cirrusskyer, der fastholder varmestråling fra jorden. Det betyder, at den reelle klimabelastning kan være op til dobbelt så høj som den direkte CO₂-udledning^{23,24}.

c) Lokal transport og aktiviteter

Når turister først er i Grønland, er transporten ofte med båd eller mindre fly – alle med højt brændstofforbrug. Derudover kan aktiviteter som helikopterture, lokale krydstogter og guidede ture i terrænkøretøjer bidrage yderligere til udledningen. Den nuværende internationale turisme i nationalparksområdet udgøres primært af flyrejsende. Nogle krydstogtsskibe anvender havnen i Kangerlussuaq²⁵, men ellers er der ikke for nuværende krydstogsturisme i nationalparksområdet, ifølge AECO (Arctic Expedition Cruise Operators)²⁶.

Adgangen til området for internationale turister er indtil nu foregået primært med fly til lokalområdet og herefter enten med køretøj fra Kangerlussuaq eller – til de nordligere områder – med bådtransport. Enkelte helikopterflyvninger finder også sted i området, for eksempel i forbindelse med trofæjagt. Grønlandske besøgende benytter ofte bådtransport i forbindelse med besøg til området.

²² <https://flightemissionmap.org/>

²³ IPCC, 2007: Climate Change 2007: Mitigation. Contribution of Working Group III to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [B. Metz, O.R. Davidson, P.R. Bosch, R. Dave, L.A. Meyer (eds)], Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA.
https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/03/ar4_wg3_full_report-1.pdf

²⁴ Energy Transformed (tilgået 15. august 2025): <https://rmi.org/aviation-contrails-what-we-know-and-what-we-dont-about-this-warming-phenomenon/>

²⁵ Visit Greenland website (tilgået 15 August 2025): [Krydstogtsanløbsliste - ankomster - Traveltrade - Visit Greenland](#)

²⁶ AECO, Deputy Director Anders La Cour Vahl, pers. komm. (2025).

Krydstogsturismen er i markant stigning i Grønland²⁷, ligesom den nye atlantlufthavn i Ilulissat forventeligt fører til øget turisme. Afhængig af kommunernes implementering af den nye turismelov, der gennem zoneinddeling giver kommunerne mulighed for at regulere erhvervsturisme, kan vand- og landtransport i forbindelse med turismeaktiviteter forventes at stige i nationalparksområdet. Ligeledes kan øget turisme føre til flere interne flyvninger i Grønland.

d) *Krydstogtturisme*

Krydstogtskibe har et højt CO₂-aftryk²⁸, og skibe, som besøger Grønland, har et højere klimaaftryk sammenlignet med krydstogtskibe i andre egne på grund af for eksempel lange afstande, kolde temperaturer, ofte fravær af grøn infrastruktur, mangelfuld affaldshåndtering, tungere vægt, hvis skibene er isforstærkede, mm²⁹. Ét arktisk krydstogtskib kan udlede op til 500 kg CO₂ pr. passager per dag. Hertil kommer udledninger i forbindelse med eventuel flyrejse.

e) *Overnatning og mad*

Overnatningsfaciliteter, opvarmning, elektricitet og mad påvirker også klimaet gennem materialeudvinding, produktion, transport, energiforbrug, mm., men udledninger herfra antages at være minimale i forhold til udledninger fra transport. En typisk turist forventes at udlede ca. 13-22 kg CO₂ per dag (8-15 kg CO₂e³⁰ til overnatning og 5-7 kg CO₂e til mad³¹). Tallet er sandsynligvis lidt højere i Grønland på grund af den lange transport af energikilder og fødevarer, men antages stadig at være betydeligt lavere end transportudledninger.

Opsummeret betyder det, at der er betydelige udledninger forbundet med en øget international turisme generelt, og at det er transport, der er den største kilde til udledninger. Udledningerne fra en turist afhænger af mange forhold, blandt andet rejsens længde, transportform, tilvalgte aktiviteter, mm. Sammenholdt med, at der ikke forligger estimer for den potentielle stigning i turismen, betyder det, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at vurdere klimapåvirkningen af etableringen af en nationalpark i Vestgrønland.

²⁷ Overgangsstrategi på turismeområdet 2023-2024, Naalakkersuisut (2024)

https://naalakkersuisut.gl/Nyheder/2024/01/2601_overgangsstrategi_turismeomraadet?sc_lang=da

²⁸ Lloret et al (2021). Environmental and human health impacts of cruise tourism: A review. Marine Pollution Bulletin, Volume 173, Part A. <https://doi.org/10.1016/j.marpolbul.2021.112979>

²⁹ WWF website (tilgået 15. august 2025): <https://www.arcticwwf.org/the-circle/stories/ensuring-cruise-tourism-doesnt-hurt-the-arctic/>

³⁰ Bogstavet "e" står for "equivalent", på dansk ækvivalent eller "tilsvarende". Der findes flere såkaldte drivhusgasser ud over CO₂, og CO₂e betyder, at andre drivhusgasudledninger kan udtrykkes i form af CO₂ baseret på deres relative globale opvarmningspotentiale (GWP).

³¹ <https://denstoreklimadatabase.dk/>

6.3.2. Naturlige processer, der påvirker klimaforandringer

Land og ferskvandsøkosystemer i Grønland optager generelt mere CO₂ fra atmosfæren, end de udleder. Den kommende nationalpark kan være med til at beskytte vådområder, tundra og søer, som er særligt gode til at optage CO₂ fra atmosfæren gennem plantevækst og lagre det i jorden som organisk materiale, og på den måde bidrage til at afhjælpe klimaforandringer. Greenland Ecosystem Monitoring-programmet vurderer, at disse økosystemer vil optage en øget mængde CO₂ frem mod år 2100 som følge af ændrede klimaforhold³². Modsat vil fortsat optøning af permafrosten i tundraområder kunne udlede øgede mængder CO₂ og methan som følge af nedbrydningsprocesser i tidligere frosset organisk materiale.

Nationalparken vil bidrage til at beskytte store vådområder (hvoraf nogle er beskyttet via Ramsar-bekendtgørelsen), men samtidig er permafrostens udbredelse i nationalparken også stor (fra permanent til sporadisk³³). En samlet og mere præcis vurdering af nationalparkens positive eller negative effekter er ikke mulig inden for denne konsekvensvurdering grundet manglende data fra området.

6.4. Miljø og affald

Miljøloven har til formål at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag. Loven indeholder blandt andet regler og krav om godkendelse af særligt forurenende virksomheder, aktiviteter inden for vandspærrezone, håndtering af spildevand, affald og genanvendelse samt brug af renere teknologi. Kommunerne varetager affaldsområdet. Det er således kommunerne, der forestår bortskaffelse af affald og afgør, om et stof eller en genstand kan betragtes som affald. Dette vil også gælde i en kommende nationalpark.

Hver kommune skal udarbejde affaldsregulativer for den samlede affaldsordning i kommunen. Regulativerne omfatter således også det åbne land, herunder en kommende nationalpark. Regulativer fastsætter regler for indsamlingsordninger og anvisningsordninger for affald fra private, erhverv mm. Kommunen skal i henhold til lovgivningen hvert 4. år udarbejde en 12-årig affaldsplan. Affaldsplanen skal gælde for hele kommunens område. Den kommunale affaldsplan skal gerne hjælpe kommunen med at få overblik over sin nuværende affaldshåndtering og bidrage til, at kommunen bedre kan prioritere indsatsen på affaldsområdet fremadrettet, herunder også i en nationalpark.

³² GEM Annual report Card 2022. https://g-e-m.dk/fileadmin/g-e-m/GEM/Report_Cards_2022_21_Aug.pdf

³³ Global Terrestrial Network for Permafrost website (tilgået 15 August 2025): [Global Terrestrial Network for Permafrost \(GTN-P\) - Maps and Graphics](#)

Øget turisme vil også betyde øget risiko for forurening, slid og affaldsproblemer for området. Generelt kan nogle af disse negative effekter afhjælpes ved, at der udarbejdes faste procedurer og klare retningslinjer for, hvor brugerne af området skal aflevere deres affald.

Departementet for Natur og Miljø vil sammen med styregruppen for nationalparken minimere risikoen for forurening, slid og affald gennem formidlingsindsatser, borgerinddragelse og almindeligt tilsyn (§ 18 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark). Problemet forventes kun at berøre et begrænset antal lokaliteter, hvor den øgede turisme vil finde sted, men er vigtigt at adressere, da det kan have betydning for at tiltrække turister og eventuelle investeringer i nationalparken. Etablering af infrastruktur vil kræve tilladelse, således at det kan sikres, at infrastrukturen placeres hensigtsmæssigt i forhold til beskyttelsesinteresser og med vilkår, der relaterer sig til at sikre et rent miljø (§§ 13-15 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark).

I forbindelse med afholdelse af borgermøder i 2025 har et gennemgående tema været ophobning af efterladt affald i området. Initiativet til at etablere en Nationalpark har således allerede haft den effekt, at der er kommet lokalt fokus på det affald, der er blevet efterladt i området gennem adskillige år. Tages der imidlertid ikke forsvarlig hånd om dette allerede nu, så kan det på længere sigt medføre negativ påvirkning på lokale borgere og på miljøet og dyrelivet samt negativ omtale i medier og blandt turister mm. Det kan i den forbindelse nævnes, at Departementet for Natur og Miljø sammen med Qeqqata Kommunia og Kommune Qeqertalik har modtaget midler fra det såkaldte EU BestLife-program til en affaldsoprensning af området. 95% af omkostningerne til oprensningsprojektet, inkl. lønmidler, bliver dækket af EU BestLife, mens Departementet for Natur og Miljø finansierer 5% (ingen finansieringsforpligtelse for de to kommuner). En sådan ansøgning/bevilling er knyttet op på og afhængig af den forankring, som nationalparksprojektet udgør. Nationalparksprojektet giver således mulighed for at indhente ekstern finansiering inden for støtteordninger, som ellers ikke ville være tilgængelige, til målrettede indsatser i nationalparksområdet og dermed med udmøntningen af midlerne kanaliseret til de to kommuner.

7. Konsekvenser for sociale forhold og traditioner

7.1. Lokale brugere af nationalparken

7.1.1. Nuværende praksis og levevilkår

I dag bruges den kommende nationalpark af borgere fra Qeqqata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Avannaata Kommunia og Kommuneqarfik Sermersooq, der anvender området til erhvervsfiskeri/-fangst, betalingsfiskeri/-jagt, fritidsfiskeri/-jagt, bær- og urteplukning samt anden rekreativ brug af

området. Aktiviteter i området bidrager således til erhvervsmæssige indtægter og subsistenshøst af naturens ressourcer, der kan have væsentlig socioøkonomisk betydning for nogle familier/husholdninger. Den nuværende brug af området er beskrevet mere indgående i 'Baggrundsrapport forud for etablering af en ny nationalpark i Vestgrønland' (omtalt ovenfor).

7.1.2. Forventede ændringer i adgang og rettigheder

Adgang til og udnyttelse af levende ressourcer

Et af hovedformålene beskrevet i forslaget til nationalparksbekendtgørelsen er at sikre fortsat mulighed for traditionel brug af området. Der gælder allerede en række bestemmelser for det foreslåede nationalparksområde, og den nye bekendtgørelse indfører enkelte målrettede, nye begrænsninger. Disse begrænsninger vedrører relativt små områder og i korte perioder og er beskrevet herunder med henblik på at vurdere konsekvenser for lokale borgere:

- Område med **spættet sæl** (Delområde A, 3,35 km²) med adgangsforbud i perioden fra og med 1. maj til og med 15. september, jf. § 6, stk. 1, 1) i forslag til *Selvstyrets bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark*.
 - Forbud mod færdsel i område med spættet sæl vil kunne påvirke den lokale brug, idet det begrænser sejlads i området.
 - Forbuddet mod færdsel i området kan begrænse adgangen til et område med mulighed for moskusjagt. I de sidste 10 år er der dog i alt kun indrapporteret to nedlagte moskusokser herfra. Området kan stadig tilgås, men man skal evt. gå lidt længere for at komme uden om området med spættet sæl.
 - Grundet områdets meget lille størrelse vurderes negative konsekvenser for lokale borgere at være minimale, særligt sammenholdt med muligheden for en eventuel genetablering af spættet sæl i området.
- Områder med **forårsrasteplasser for Grønlandsk blisgås** (Delområde B, tilsammen 180,565 km²) med forbud mod motoriseret færdsel, flyvning lavere end 500 m over havoverflade eller terræn samt flyvning med droner lavere end 100 m over havoverflade eller terræn i perioden fra og med 20. april til og med 20. maj, jf. § 6, stk. 1, 2) i forslag til *Selvstyrets bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark*.
 - Motoriseret færdsel finder heller ikke på nuværende tidspunkt sted i størstedelen af denne periode, og negative konsekvenser ved denne begrænsning vurderes derfor minimale for lokale borgere: Delområde B1, inkl. Orpissuup Tasia, er populært i forbindelse med rensdyr- og moskusokse-jagt. Begrænsningerne i Delområde B, herunder B1, vedrører dog ikke begrænsning i adgang til området men udelukkende motoriseret færdsel, flyvning lavere end 500 m over havoverflade eller terræn samt

flyvning med droner lavere end 100 m over havoverflade eller terræn. Begrænsningerne gælder kun i perioden fra og med 20. april til og med 20. maj. Ifølge § 3, stk. 2., i *Selvstyrets bekendtgørelse nr. 50 af 3. juli 2025 om fangst og beskyttelse af rensdyr* og § 3, stk. 3., i *Selvstyrets bekendtgørelse nr. 58 af 24. juli 2025 om fangst og beskyttelse af moskusokser* er det forbudt at opsøge og forstyrre rensdyr og moskusokser i kælvningsperioden, hhv. 1. maj - 31. maj for rensdyr og 15. april - 31. maj for moskusokser. For moskusokser dækker kælvingsperioden dermed fuldt ud den periode, hvor motoriseret færdsel, flyvning og flyvning med drone i Delområde B er reguleret. For rensdyr er der en periode på 11 dage frem til kælvingsperioden, fra og med d. 20. april til og med d. 30. april, hvor motoriseret færdsel, flyvning lavere end 500 m over havoverflade eller terræn samt flyvning med droner lavere end 100 m over havoverflade eller terræn ikke er tilladt.

- Bestemmelsen kan have en begrænsende effekt for en eventuel fremtidig, øget turismeaktivitet i de pågældende specifikke delområder.
- Områder med **fældende havænder** (Delområde C, tilsammen 47,92 km²) med reduceret sejlhastighed på maksimalt 10 knob inden for 200 m af kysten og forbud mod flyvning med droner lavere end 100 m over havoverflade eller terræn i perioden fra og med 15. juli til og med 30. september, jf. § 6, stk. 1, 3) i forslag til *Selvstyrets bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark*.
 - Fældende havænder er særligt følsomme i fældeperioden, hvor de ikke kan flyve.
 - En nedsættelse af sejladshastighed vurderes ikke at påvirke de tiltænkte aktiviteter i området negativt, da det længere væk fra kysten end 200 m vil være muligt at sejle med en hastighed på mere end 10 knob.
- **Rensdyrkælvningsområde** (Delområde D, 1.406,56 km²) med forbud mod adgang uden for udlagte vandrestier i perioden fra og med 20. maj til og med 20. juni, jf. § 6, stk. 1, 4) i *Forslag til: Selvstyrets bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark*.
 - Begrænsningen er inkluderet efter et kommunalt ønske om at sikre rensdyrene fred i kælvningstiden, da rensdyr er en vigtig lokal jagtressource.
 - I denne periode er der ifølge Qeqqata Kommunia meget begrænsede lokale aktiviteter i området.
 - Man har stadig mulighed for at besøge området, hvis man bruger stier udlagt af kommunen.

- **Landbrug og indsamling af planter inden for nationalparken**

- Landbrug vil ikke være tilladt i nationalparken. Landbrugsaktiviteter er på nuværende tidspunkt ikke kendt fra området, og forbud mod dette vurderes derfor ikke at have nævneværdige konsekvenser for lokale borgere.
- Indsamling af ikke-truede planter vil fortsat være tilladt til både privat og kommerciel brug, hvis rødderne ikke medtages eller beskadiges.
 - Naalakkersuisoq med ansvar for Natur kan give dispensation til indsamling af planter, inklusiv rødder, for eksempel til plantning i botaniske haver etableret inde i nationalparken, genopretningsprojekter eller til opbygning af uddannelsessamlinger lokalt, som kan bruges til formidlingshaver til skoler og turister. Sådanne aktiviteter kan potentielt støtte nationalparkens naturbevaring, genopretning af lokal vegetation og de besøgendes oplevelse af naturen.
- Forbud mod indsamling af truede plantearter tænkes indført for at beskytte sårbare arter.
 - Departementet for Natur og Miljø har ikke viden om, hvorvidt netop sådanne arter er genstand for traditionel brug og kan dermed ikke vurdere, hvilke konsekvenser det vil have for lokalbefolkningen.

Samlet set vurderes de nye restriktioner at have begrænset betydning for lokale borgeres brug af området og udnyttelsen af dets ressourcer.

Sociale konsekvenser af en øget turisme

Visit Greenland og Aalborg Universitet vurderer generelt, at øget turisme kan føre til både positive og negative sociale konsekvenser i et område. De positive konsekvenser kan være styrkelse af lokal identitet og natur- og kulturformidling, flere lokale jobmuligheder og forbedret infrastruktur og service. Negative konsekvenser kan være kulturel kommercialisering og autenticitetstab, mulig marginalisering af lokale aktører, ulige fordeling af fordele i lokalsamfundet, prisstigninger på boliger, overbelastning af lokal infrastruktur og forstyrrelser af traditionelle aktiviteter, mm^{34,35}.

Der er ikke foretaget en konkret vurdering af turismens mulige konsekvenser i området, da det afhænger af, hvordan turismen udvikles og reguleres i regi af anden lovgivning, kommunernes ønsker, mm. Negative konsekvenser kan dermed minimeres med den rette forvaltningsmæssige tilgang.

Grønland ønsker stigende turisme for at diversificere økonomien og skabe økonomisk vækst samt uddannelses- og jobmuligheder, forbedre infrastruktur og fremme kulturel stolthed. For at maksimere fordelene og minimere de negative effekter arbejder Grønland på at udvikle en

³⁴ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/seneste-nyt/det-store-skifte-fra-mere-til-bedre-turisme/>

³⁵ <https://www.kultur.aau.dk/klog-turismeudvikling-kan-gavne-gronland-n28799>

bæredygtig turisme, der involverer kommunerne og den lokale befolkning, blandt andet gennem den nye turismelov og turismestrategier.

Lovgivning på turismeområdet og Naalakkersuisuts nationale turismesektorplan sætter dermed *”retningen for turismen som strategisk erhverv, der forventes at skabe værdi for hele landet – ikke som et mål i sig selv, men som et middel til at styrke vores erhverv, samfund, og velstand”*³⁶. Det er således et politisk ønske at styrke turismen, men samtidig gives kommunerne mulighed for at regulere turismen, så denne i videst muligt omfang tager hensyn til lokale interesser og dermed kan være med til at minimere negative sociale konsekvenser.

7.1.3. Kommunernes vurdering af betydningen af en ny nationalpark

Kommune Qeqertalik

”En ny nationalpark og implementering af den nye turismelov vil beskytte naturen – ikke mindst til gavn for den lokale befolkning – mod turisternes unødige forstyrrelser af rensdyr, moskusokser og fiskeri efter ørred i de normale jagtperioder.

Den nye turismelov giver mulighed for at udpege områder, hvor erhvervsturisme kan foregå uden at forstyrre de lokale jægere. På den måde sikrer man også, at der altid vil være lokale med kendskab til området, som kan bidrage til at beskytte både dyrelivet og respekten for den lokale jagtkultur.

Fastlæggelse af rammer for nationalparken vil skabe overblik og tydelige retningslinjer for alle besøgende udefra, herunder turister, ligesom indførelsen af nye retningslinjer for affaldshåndtering vil være med til at beskytte både naturen og dyrelivet i området.

Samlet set kan indførelsen af nye retningslinjer eller en bekendtgørelse for nationalparken skabe muligheder for økonomisk vækst både i kommunen og blandt lokale erhvervsaktører.”

Qeqqata Kommunia

”Kommunerne beskrev i opstarten af processen i 2020 de overordnede formål med nationalparken i projektbeskrivelsen. Her fremgår det overordnet, at ” Udpegning af området som nationalpark vil vise befolkning og turister, at der er tale om et særligt naturområde, der både er værd at beskytte og værd at opleve”.

Da området omfatter de to største Ramsarområder i Vestgrønland indikerer denne omtale også, at Ramsar-udpegningen i sig selv og de restriktioner, som Ramsar-bekendtgørelserne har

³⁶ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/strategi/>

medført, ikke har givet hverken befolkning eller turister en forståelse af, at der er områder, der er værd at beskytte og værd at opleve.

Det er Qeqqata Kommunias opfattelse, at det vil udpegning som Nationalpark bidrage til ligesom et fortsat tæt samarbejde mellem de to kommuner og Departementet for Natur og Miljø yderligere vil forstærke disse overordnede mål.

Qeqqata Kommunian forventer på den baggrund betydelige positive konsekvenser for primært naturen og erhvervsudviklingen, men også indirekte afledte konsekvenser på andre sociale og kulturelle forhold.

De positive konsekvenser for naturen ved udpegning af området som nationalpark vil umiddelbart være en bedre beskyttelse af den natur som er bag udpegningen som Ramsarområder. Udpegningen som Ramsarområder har givet nogle restriktioner for lokalbefolkningen så som anlæggelse af hytter og flyvning, men det har ikke beskyttet områderne fra den stigende vandreturisme i området.

Men udpegningen vil tilsvarende også beskytte andet plante- og dyreliv i området fra unødigt forstyrrelse fra primært turister. I den forbindelse er det jo centralt, at området er en del af Grønlands største bestande af rensdyr og moskusokser, der også har stor betydning for jagten og erhvervslivet på forskellig vis, jf. omtalen i de næste to afsnit om erhvervsliv og kulturelle/sociale forhold. Derudover vil sjældne/truede planter og dyr i området også opnå som øget beskyttelse fra færdsel i området fra p.t. uvidende personer – lokalbefolkning som turister – i området. Det vil blandt andet omfatte spættet sæl og havænder.

Udpegningen som nationalpark vil også have den indirekte konsekvens, at forskere vil øge forskningen og dermed vores viden om plante- og dyrelivet i området. Det er nemlig nemmere for forskere at få fondsmidler til et nationalparksområde, idet det er mere tydeligt for bevillingsyderne, at der dels er et særligt planteliv og dyreliv, som landet også prioriterer. Mere viden om plante- og dyreliv vil både forbedre myndighedernes mulighed for at indføre mere målrettet beskyttelsestiltag for plante- og dyreliv og brugernes (befolkning og turisterne) mulighed for at undgå utilsigtet bevægelse i de naturfølsomme områder.

De positive konsekvenser for erhvervsudviklingen vil umiddelbart være flere muligheder for jagt og turismeerhvervene.

Den bedre beskyttelse af naturområderne fra utilsigtet negativ vandring/færdsel fra turister (omtalt ovenfor) forventes at få positive effekter for jagten i området, dels fordi bestandene af

særligt rensdyr og moskusokser vil få mere ro i kælvningsperioderne, hvor de p.t. næsten udelukkende forstyrres af turister og ikke af lokalbefolkningen, da kælvningsperioderne ikke er jagtperioder, dels fordi turisterne i jagtperioden forventes at ville færdes mindre i de jagtområder, der benyttes af lokale jægere.

Udover denne fordel for alle jagtformer – erhverv, fritid og trofæ – så forventes udpegning som nationalpark også at give mulighed for, at trofæjagtserhvervet vil kunne få højere betaling for dets ture, fordi trofæturister vil se det som mere attraktivt at være på jagt i en nationalpark.

Udpegning som nationalpark vil gøre det lettere for regionen at få fat i nye og bedre betalingsivrige turister end for nuværende. For Kangerlussuaq-området betyder det ikke nødvendigvis flere turister, da der i forvejen er mange krydstogt- og vandreturister, men disse segmenter med lavt lokaløkonomisk, men betydeligt negativt naturmæssigt aftryk forventes erstattet af turister med større lokaløkonomisk aftryk, samtidigt med at det naturmæssige aftryk formindskes. Disse nye segmenter indenfor turismen forventes at være natur-turister i form af fx turister fokuseret på dyreliv, planteliv, ornitologi, klimaforandringer m.m. – og disse segmenter forventes alle at benytte sig mere af lokale guider end de nuværende segmenter som vandre- og krydstogtturister. For at tiltrække disse nye segmenter er nationalparkudpegningen helt afgørende.

Som nævnt ovenfor forventes nationalparkområdet også at tiltrække et øget antal forskere, som for nuværende gennemfører deres forskning i nationalparker i andre arktiske lande. Branchen 'forskningsservicering' vil dermed også øges og vil skabe nye muligheder, når forskere skal ind i nationalparksområdet – på samme måde som de naturinteresserede turister.

De positive konsekvenser for sociale og kulturelle forhold vil umiddelbart være forbedret jagtkultur og bedre affaldshåndtering, men også mere stolthed og nationalfølelse,

En bedre jagtkultur forventes ikke kun at opnås som følge af mindre uhensigtsmæssigt/utilsigtet færdsel fra turister i nationalparkområdet og deraf følgende bedre beskyttelse af bestande og lokale jagtmuligheder. Et større fokus på uhensigtsmæssig jagtkultur både via mere tilsyn, men også større selvjustits forventes at blive de langsigtede effekter af nationalparken. Forhåbentlig vil en forbedret jagtkultur i nationalparken have afsmittende konsekvenser på andre områder.

Borgermøderne har også vist en stor borgerinteresse for bedre affaldshåndtering i naturen fra lokale brugere. En opstartende indsats fra kommunerne og departementet på både håndtering af tidligere tiders skrald i form af en offentlig betalt oprrydningsindsats – forhåbentlig støttet af EU eller private fonde – og en informationsindsats kombineret med tilsyn og øget selvjustits i

nationalparken forventes at mindske fremtidigt affald i området. Forhåbentlig vil det også få afsmittende effekt uden for nationalparksområdet.

Slutteligt forventes større stolthed og nationalfølelse blandt lokalbefolkningen, når Grønland ligesom mange andre lande også får flere nationalparker og lever op til internationale mål om biodiversitet og den aftale om beskyttelse af Ramsarområder, som Grønland har bundet sig til.”

7.2. Uddannelse og formidling

(Bidrag fra Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke)

Nationalparken vil åbne for en lang række muligheder for lokal og international læring, og i Grøn Vækst-aftalen med EU om etablering af nationalparken er der afsat midler til en kommunikationsplan og kommunikationstiltag. Der er allerede i dag forskningsaktiviteter i området, og besøgscentre, vidensportaler mm. indgår i fremtidige formidlingsovervejelser i en mulig fase 2 af EU Grøn Vækst-aftalen. Formidling af områdets landskabelige- og naturmæssige værdier skal dermed bidrage til øget viden og forståelsen af sammenhængen mellem økosystemer, biodiversitet og levende ressourcer i nationalparken for både lokale borgere og besøgende.

Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke vurderer samtidig, at nationalparken vil give rige muligheder for elever og studerende på forskellige uddannelser, eksempelvis SILA (biologiuddannelsen), for at komme tættere på et vildt område og dermed styrke deres feltarbejde og praktiske erfaringer.

Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke vurderer endvidere, at nationalparken også har potentiale for uddannelser inden for turisme, hvor samspillet mellem turismesektoren og nationalparkens udvikling skaber nye behov for kompetencer. I takt med, at turismen i nationalparken vokser, vil der opstå et stigende behov for kurser og uddannelser målrettet turismeområdet eller flere eksperter på området. Turistpraktik i nationalparken er derfor en oplagt mulighed, som kan styrke både uddannelsesinstitutioner og den lokale erhvervsudvikling.

7.3. Kulturarv

Inden for nationalparksområdet er identificeret en række kulturminde, og UNESCO Verdensarvsområdet Aasivissuit – Nipisat overlapper med nationalparkens foreslåede sydlige område. Beskyttelse af kulturarven reguleres ikke i bekendtgørelsen (§ 3, stk. 2 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark), da det dækkes under kulturmindelovgivningen. Nationalparken forventes således ikke at have konsekvenser for beskyttelsen af kulturminde, da denne allerede er håndteret i anden lovgivning.

7.4. Lokalsamfundets involvering

Kommune Qeqertalik og Qeqqata Kommunia holdt sammen med Departementet for Natur og Miljø borgermøder i seks byer og bygder i maj og juni 2025: Aasiaat, Qasigiannnguit, Kangaatsiaq, Niaqornaarsuk, Sisimiut og Kangerlussuaq.

Der er desuden blevet holdt i alt syv borgermøder i de to kommuner i 2022 og 2023. Ud over de allerede nævnte seks byer og bygder blev der dengang også holdt et borgermøde i Attu.

7.4.1. Borgermøder i Kommune Qeqertalik, juni 2025

(samlet referat fra Aasiaat, Qasigiannnguit, Kangaatsiaq og Niaqornaarsuk)

Formålet med borgermøderne var at orientere om processen med etableringen af en ny nationalpark i Vestgrønland og inddrage borgernes viden og synspunkter. Borgmester Simigaq Heilmann bød velkommen og lagde vægt på, at nationalparken er et fælles projekt mellem Kommune Qeqertalik og Qeqqata Kommunia. Departementet for Natur og Miljø præsenterede baggrunden, den faglige og indsamlede viden samt forslag til afgrænsning og reguleringer. Nationalparken i Vestgrønland bliver den første, som udvikles i Grønland³⁷, og formålet er at beskytte biodiversitet og økosystemer, sikre traditionel og bæredygtig brug af naturressourcer, understøtte turismeudvikling samt styrke forskning og formidling.

Vidensgrundlaget omfatter blandt andet geologi, dyreliv, kulturhistorie og lokale brugsinteresser. På borgermøderne blev der særligt sat fokus på arter som spættet sæl, grønlandsk blisgås, havænder og rensdyr. Styregruppen foreslog at udvide den oprindeligt skitserede afgrænsning af nationalparksområdet for at inkludere væsentlige biologiske og geologiske områder. Reguleringerne lægger op til restriktioner for indsamling af truede planter, placering af telte ved dyrenes yngle- og hvileområder samt regler for opførelse af ny infrastruktur.

Borgernes reaktioner var blandede. Mange gav udtryk for bekymring for, at nationalparken vil medføre væsentlige begrænsninger i jagt, fiskeri, bærplukning og færdsel – med henvisning til tidligere erfaringer fra blandt andet Kitsissunnguit og Ramsar-områder, hvor restriktionerne blev større end først udmeldt. Andre var kritiske over for hastighedsbegrænsninger til søs, da de frygter sikkerhedsproblemer i stærke strømforhold. Der var også bekymring om, hvorvidt øget turisme kan skabe forstyrrelser og affaldsproblemer.

Samtidig var der stor støtte til, at nationalparken kan fastholde og genopbygge respekten for naturen, sikre bæredygtig brug og skabe nye muligheder for erhverv og turisme. Flere borgere fremhævede værdien af, at lokal viden og observationer af dyrelivet inddrages i forvaltningen.

³⁷ Nationalparken i Nord- og Østgrønland blev udpeget af Fredningsstyrelsen i Danmark i 1974.

Kommunen og departementet understregede, at den traditionelle brug af naturen fortsat er et hovedformål, og at borgernes bekymringer vil blive taget med i den videre proces.

Borgermøderne bekræftede både borgernes stærke tilknytning til naturen og deres ønske om at blive inddraget aktivt i beslutningerne. Borgerne blev informeret om, at nationalparksforslaget skulle sendes i offentlig høring i 2025, og at endelig åbning er planlagt til 2026.

7.4.2. Borgermøder Qeqqata Kommunia, maj 2025

(samlet referat fra Sisimiut og Kangerlussuaq)

Borgermøderne i Sisimiut og Kangerlussuaq havde til formål at præsentere status for arbejdet med etableringen af Vestgrønland Nationalpark, herunder vidensgrundlaget, forslag til afgrænsning samt forslag til bekendtgørelse. Departementet for Natur og Miljø, Grønlands Naturinstitut og Qeqqata Kommunia deltog med repræsentanter, og møderne samlede i alt ca. 40 borgere.

Under præsentationerne blev det understreget, at nationalparken skal bygge på et grønlandsk natursyn, hvor beskyttelse af biodiversitet og økosystemer kombineres med mulighed for fortsat traditionel brug af naturens ressourcer. Baggrundsrapporten og lokal inddragelse har samlet viden om arter, levesteder, kultur og lokale brugsinteresser. Særligt blev rensdyrenes kælvningsområder, spættet sæl, grønlandsk blisgås og havænder fremhævet som centrale hensyn. Nye data viser blandt andet høj tæthed af drægtige rensdyrhunner med kalve i området, hvilket indgår i det reviderede forslag til nationalparkens afgrænsning.

I Sisimiut blev der især rejst spørgsmål om moskusbestanden, turismens rolle og behovet for oprydning i området. Flere borgere mente, at moskusokser er blevet for talrige og ødelægger terræn, mens andre pegede på, at jagtkvoter og tilsyn bør justeres. Der var bekymring for, at turister – især store krydstogtskibe – kan skabe forstyrrelser under jagtsæsonen, men også en anerkendelse af, at turisme kan bidrage økonomisk, hvis det reguleres via zoner og krav. Flere borgere efterlyste større tilsyn og kontrol samt midler til at håndtere affaldsproblemer.

I Kangerlussuaq gik debatten især på rensdyr, moskusbestanden og jagtfri områder. Borgere var skeptiske over for metoderne i moskustællingerne og påpegede, at rensdyr er meget stedtro. Der blev også udtrykt bekymring over motoriseret jagt i kælvningsområder. Flere nævnte, at modstanden mod projektet delvist skyldes misforståelser – for eksempel sammenblanding med UNESCO-områder, hvor restriktionerne kan være langt strengere. Andre borgere pegede på, at en nationalpark netop kan beskytte lokale interesser mod ureguleret turisme og samtidig give bedre rammer for opsyn, oprydning og formidling.

På begge møder blev der stillet spørgsmål til de foreslåede bestemmelser om teltning, affaldshåndtering og behovet for tilsyn. Bekymringen gik især på, om reglerne kunne begrænse de lokales frie brug af området. Departementet understregede, at formålet er at beskytte sårbare områder i bestemte perioder, men at traditionel brug fortsat skal være mulig.

Samlet set viste møderne både støtte og skepsis: Mange borgere ser nationalparken som en mulighed for at styrke naturbeskyttelsen, skabe ny turismeudvikling og sikre midler til oprydning og tilsyn. Samtidig er der en udbredt bekymring for, at adgangen til jagt, fiskeri og traditionel brug vil blive begrænset. Alle bemærkninger har indgået i den videre proces frem mod offentlig høring af bekendtgørelsen i 2025 og forventet etablering af nationalparken i 2026.

8. Juridiske konsekvenser

8.1. Arealafgrænsning

Forslag til afgrænsningen af nationalparken mod syd/sydvest og nord/nordvest følger eksisterende Ramsar-områdegrenser. Øvrig afgrænsning følger landskabselementer, der er klare og let identificerbare. Undtaget er afgrænsningen på indlandsisen, der følger UNESCO Verdensarvsområdet mod sydøst og bredde- og længdegrader nord herfor. Inden for denne afgrænsning er udlagt fire områdetyper med tidsmæssig adgangs begrænsning for at sikre beskyttelse af hhv. spættet sæl, grønlandsk blisgås, fældende havænder og kælvende rensdyr (§ 6 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark, samt bilag).

8.2. Lovgivning og rettigheder

Bekendtgørelsen supplerer eksisterende lovgivning og medtager ikke bestemmelser, der allerede reguleres i anden lovgivning, herunder fiskeri- og fangstlovgivning, kulturminde lovgivning, turismelovgivning, råstoflovgivning, mm. Dermed sikres harmonisering med eksisterende lovgivning. Borgernes rettigheder påvirkes i begrænset omfang, idet der fortsat vil være adgang til brug af området, for eksempel til erhvervs- og fritidsmæssigt fiskeri, fangst, bær- og urteplukning, mm., samt turisme (herunder erhvervsturisme, troføjagt og betalingsfiskeri), mm.

Begrænsninger relaterer sig hovedsageligt til adgangsregulering i mindre områder i tidsmæssigt begrænsede perioder for at beskytte A) områder, der skal muliggøre eventuel genetablering af spættet sæl i området, B) forårsrasteplasser for den endemiske, grønlandske blisgås, C) fældende havænder samt D) kælvende rensdyr, (§ 6 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland

Nationalpark, samt bilag). Disse begrænsninger er formuleret som et resultat af ønsker og indsamlet viden, både direkte fra lokale borgere og i forbindelse med udarbejdelse af baggrundsrapporten³⁸.

8.3. Forvaltningsstruktur

Departementet for Natur og Miljø er overordnet ansvarlig for forvaltningen af nationalparken. Desuden eksisterer en række bestemmelser, der administreres af andre departementer og kommunerne (se for eksempel kapitel 3. *Lovgivningsmæssige og forvaltningsmæssige rammer*). En styregruppe med deltagelse af kommuner samt en lang række relevante departementer og NGO'er rådgiver Departementet for Natur og Miljø. Styregruppen skal sikre, at beslutninger kan træffes, som fremmer nationalparkens formål og sikrer overholdelse af bekendtgørelsens bestemmelser.

Kommunernes interne organisering af arbejdet med nationalparken vil bygge på eksisterende, administrative strukturer i byer og bygder.

Departementet for Natur og Miljø kan udvikle en forvaltningsplan for området (§ 17 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark). En forvaltningsplan vil ikke være juridisk bindende for borgere men skal sikre, at forvaltningen af området lever op til de formål, der er identificeret med etableringen af nationalparken.

8.4. Overvågning og evaluering

Almindeligt tilsyn vil fortsætte som hidtil gennem Grønlands Fiskeri- og Jagtkontrol som myndighed. Derudover vil kommunerne have mulighed for at ansætte opsynspersoner i deres respektive områder. Endvidere forventer Departementet for Natur og Miljø i samarbejde med kommunerne at etablere løbende vidensindsamling om nationalparkens tilstand, herunder truede arter, trusler mod områdets værdier, potentielle interessekonflikter, affald, mm. Denne viden kan bestå af videnskabelig viden, Oprindelig Viden samt brugerviden og forventes indsamlet gennem eksisterende, administrative strukturer og vil blive drøftet minimum årligt i styregruppen for nationalparken.

EU's Grøn Vækst-aftale inkluderer midler til fugletællinger samt til udvikling af et digitalt monitoringsværktøj, der skal give brugerne af området (borgere, turister) mulighed for at indberette observationer af udvalgte indikatorer, for eksempel forstyrrelser, sjældne/truede arter, mm. Optælling af områdets vildtbestande indgå i Grønlands Naturinstituts normale prioritering af bestandsovervågningen, eller vil være finansieret af eksterne kilder, og vil dermed ikke ligge landskassen yderligere til last.

³⁸ Pinngortitaleriffik/Grønlands Naturinstitut: Baggrundsrapport forud for etablering af nationalpark i Vestgrønland, Teknisk rapport nr. 135, 2025 https://natur.gl/wp-content/uploads/2025/05/Baggrundsrapport-forud-for-etablering-af-nationalpark-i-Vestgroenland_20250520.pdf

9. Økonomiske konsekvenser

9.1. Fiskeri og fangst

(Bidrag fra departementet for Fiskeri og Fangst)

Fiskeri, jagt og bærplukning kan fortsat bedrives i nationalparken, både i kommerciel og privat henseende. Som beskrevet i [kapitel 7](#) ovenfor vil der være nogle få, nye begrænsninger for visse aktiviteter i den sårbare periode (§ 6 i forslag til bekendtgørelse om Vestgrønland Nationalpark, samt bilag). Departementet for Fiskeri og Fangst vurderer, at ”Overordnet set så er de restriktioner, som der foreslås forholdsvist begrænset i forhold til delområdernes størrelser og i tidsperioden hvor restriktionerne er gældende. Set i konteksten af, at det samlede fiskeri i alle A og B delområder er meget beskedent (baseret på data udtræk fra fiskeri og jagt databasen og input fra GFJK), samt at for B områderne er restriktionerne kun gældende i en måned - så er fiskeriafdelingen ikke særlig betænkelige ved disse foreslåede restriktioner, i forhold til konsekvenserne for det erhvervsmæssige fiskeri”.

Bekendtgørelsens økonomiske indvirkning på fiskeri og fangsterhverv samt den traditionelle brug af området vurderes at være meget begrænset.

9.2. Turisme

(Bidrag fra Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunua og AECO)

9.2.1. Potentiel vækst i turisme

Turismen i Vestgrønland har gennemgået en markant udvikling over de sidste 25 år, præget af både infrastrukturelle forbedringer og international opmærksomhed via UNESCO-udnævnelser. Vestgrønland har oplevet en stabil vækst i både antal besøgende og overnatninger, og der er generelt en stor stigning i antallet af ansøgninger om ekspeditionstilladelser, flyvetilladelser/-dispensationer og lignende til de forskellige fredede områder rundt omkring i landet, herunder Vestgrønland. Særligt områder som Ilulissat, Kangerlussuaq og Nuuk har været centrale knudepunkter, og krydstogtturismen er generelt steget markant³⁹.

Etableringen af to nye internationale lufthavne i Nuuk (2024) og Ilulissat (2026) har afgørende betydning for turismens fremtid. Disse lufthavne har potentialet til at ændre rejsemønstre, gøre Grønland mere tilgængelig for internationale turister og skabe grundlag for økonomisk vækst og jobskabelse.

³⁹ Visit Greenland (2024). Turismestatistik 2024. [Turismestatistikrapport-2024.pdf](#)

Nationalpark som attraktion

Tre områder i Grønland er blevet optaget på UNESCO's verdensarvsliste. UNESCO-brandet har givet Grønland international synlighed og legitimitet som en destination⁴⁰ med global betydning, hvilket har øget turismeinteressen og investeringer i lokal infrastruktur og formidling. Effekten på turismeudviklingen ved udpegning af et beskyttet område afhænger af, om der samtidig sker investeringer i infrastruktur, markedsføring, tilgængelighed, formidling, mm.

Verden over findes eksempler på, at nationalparker kan bidrage positivt til både naturen og til lokalsamfundet, sådan som det blandt andet ses i Yellowstone Nationalpark⁴¹ i USA og i Thy Nationalpark⁴² i Danmark. En nationalparksbetegnelse kan give et område en stærkere profil og markedsføre det som en særlig destination. Det er velkendt, at nationalparker med deres brandingværdi ofte tiltrækker flere besøgende til et område, hvilket kan skabe arbejdspladser og indtægter i lokalområdet.

Det er en kompleks opgave at estimere den økonomiske betydning af områdets udpegning som nationalpark, men rammerne for det er til stede: internationale lufthavne i Kangerlussuaq og Ilulissat, turismeinfrastruktur i lufthavnsbyer, lokale turistoperatører etableret i nordlige og sydlige adgangspunkter og en turismesektor, der udtrykker, at beskyttede områder bidrager positivt til turismeudviklingen⁴³. AECO vurderer, at en nationalpark kan styrke turismeudviklingen, hvis områdets formål og naturværdier formidles tydeligt, og der etableres passende besøgsinfrastruktur. På baggrund af den offentlige høring af forslag til bekendtgørelse har AECO anmodet styregruppen om at deltage i AECOs informationsmøde for deres medlemmer forud for 2026-sæsonen og give en præsentation om den nye nationalpark i Vestgrønland.

Ønsket om at etablere en nationalpark i Vestgrønland begrundes af kommunerne med et ønske om at styrke det lokale turismeerhverv, blandt andet gennem den nye turismelov, samtidig med at lokale beskyttelses- og udnyttelsesinteresser sikres.

⁴⁰ For eksempel [Grønlands UNESCO Verdensarv | Greenland Travel DK](#)

⁴¹ "Tradeoffs and win-wins between large landscape conservation and wildlife viewing in protected areas"
<https://pubs.usgs.gov/publication/70268088>

⁴² "Ny forskning fastslår: Thy har omfavnet sine naturværdier og er blevet et stærkt brand"
<https://nationalparkthy.dk/om-os/nyheder/2023/ny-forskning-fastslaar-thy-har-omfavnet-sine-naturvaerdier-og-er-blevet-et-staerkt-brand>

⁴³ Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø (2023). Mulighed for at øge fordele og mindske ulemper ved UNESCO-områdets omfang, Ilulissat Fjorden.
https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://naalakkersuisut.gl/-/media/horinger/2023/08/unesco-redegrelse-da.pdf&ved=2ahUKEwj6pK_x3ZuPAxXenf0HHQYeB8YQFnoECBkQAAQ&usq=AOvVaw3okbxzTffJU7xvMOt3DBLr

Målet med Qeqqata Kommunias arbejde med en ny nationalpark, UNESCO-verdensarvsområde, turismekoncessioner, ATV-spor, mm. er ”at flytte turister væk fra krydstogtturisme og over på landbaseret turisme, hvor de bruger flere penge lokalt pr turist, herunder på hoteller, oplevelser og lokal transport end når de opholder sig på krydstogtskibe (19.000 kr. vs 2.000 kr. pr turist)⁴⁴. Samtidig er krydstogtturismen ekstremt kortvarigt med 2-3 intense sommermåneder, mens den landbaserede turisme er mere helårlig i Qeqqata Kommunia, hvor adgang ud til det lokale dyreliv og natur sikrer helårsbeskæftigelse lokalt.” Et lignende ønske er udtrykt fra Kommune Qeqertalik, som i tråd med Visit Greenland ”ønsker bedre turisme fremfor mere turisme, så turismen kommer til størst mulig gavn for samfundet i overensstemmelse med lokale ønsker”⁴⁵.

Det er altså kommunernes ønske og vurdering, at en nationalpark vil bidrage til mere lokalt forankret turisme og dermed til øgede lokale indtægter og arbejdspladser til gavn for lokale producenter og serviceerhverv, der kan drage fordel af øget opmærksomhed og efterspørgsel.

Inden for Grøn Vækst-programmet (2024-2027) mellem EU og Grønland er der afsat midler til 29 individuelle projekter, heraf flere relateret til turismesektoren⁴⁶. Turismeprojekterne fokuserer på:

- Bæredygtig turismeudvikling i følsomme naturområder.
- Kapacitetsopbygning i lokalsamfund for at kunne håndtere turisme på en ansvarlig måde.
- Infrastrukturforbedringer og støtte til lokale aktører.

Det er styregruppens vurdering, at disse og andre turismefremmende initiativer i Grønland sammen med udpegningen af en nationalpark vil kunne tiltrække flere turister til området og dermed bidrage til en diversificering af den lokale økonomi i tråd med kommunernes ønsker.

9.2.2. Indtægtsmuligheder og arbejdspladser

Turismens potentiale for at bidrage til en diversificering af den lokale økonomi i kommunerne afhænger, som nævnt herover, af flere faktorer. Det er vanskeligt at vurdere potentialet på nuværende tidspunkt, da flere af disse faktorer ikke er kendt (for eksempel reel udvikling i antallet af turister, turistoperatørers brug af nationalparken i markedsføring, investeringer i turismeinfrastruktur, formidlingsindsats, mm.).

Erfaringer fra Ilulissat Isfjord viser, i et estimat fra 2012, en ”ekstra stigning i værdien af turisme i de første tre år efter udpegningen til verdensarvsområde på 63,5 mio. kr./år⁴⁷. Den ekstra værdi er

⁴⁴ https://tourismstat.gl/wp-content/uploads/2024/04/FINAL_Den-Okonomiske-betydning-af-Udenlandsk-Turisme-i-Gronland.pdf

⁴⁵ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/seneste-nyt/det-store-skifte-fra-mere-til-bedre-turisme/>

⁴⁶ https://international-partnerships.ec.europa.eu/countries/greenland_en

⁴⁷ Student Consultant W&L (2012). Analyse af den turistøkonomiske værdi af UNESCO-området:

https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://ina.gl/media/2n2dgtzd/pkt83_redeg

estimeret ud fra betragtninger om, hvor meget turismen i tidligere Qaasuitsup Kommune er steget i 2005-2007, dvs. de første tre år efter udpegningen, ift. væksten i turisme i resten af Grønland. Denne metode er dog ret usikker; da væksten i turismen, som nævnt herover, også afhænger af mange andre faktorer. Umiddelbart kan der på turismestatistik for Ilulissat observeres en generel vækst i turismen siden 1994, og der kan ikke umiddelbart ses en særsomt vækst efter UNESCO-udpegningen.” Der er altså ikke et entydigt billede af udpegningens effekt på antallet af turister, som dog er steget støt siden 1994.

En kapacitetsanalyse for Ilulissat 2026-31 viser, at der i forbindelse med den nye lufthavn og den forventede turismeudvikling forventes at mangle overnatningskapacitet i Ilulissat allerede fra 2026⁴⁸. En nationalpark vil potentielt kunne tiltrække nogle besøgende og dermed reducere presset i Ilulissat og bidrage til turismeudviklingen gennem overnatninger i andre bosteder og lokationer i nationalparken. En generel fremgang i turismen og åbningen af den nye lufthavn i Ilulissat vil dermed sandsynligvis også føre til flere turister, som vil kunne besøge nationalparkens nordlige del til gavn for lokale turismeoperatører, overnatningsfaciliteter, restauranter, detailhandel, mm⁴⁹.

En anden primær adgang til nationalparksområdet er Kangerlussuaq, som i øjeblikket gennemgår en transformation, hvor dens fremtidige position og rolle i Grønlands turismelandskab skal tilpasses nye vilkår. Som nationalt og regionalt turistråd betragter Visit Greenland det som en vigtig fælles opgave at understøtte denne proces – med respekt for lokalsamfundet, 15 etablerede lokale turistoperatører og med fokus på at skabe langsigtet værdi, der gavner hele Grønland⁵⁰. Etableringen af en nationalpark vil kunne bidrage til opretholdelse og udvikling af Kangerlussuaq som by gennem en genoptaget brug af Kangerlussuaqs eksisterende infrastruktur, som i øjeblikket ikke anvendes til fulde efter åbningen af den nye, internationale lufthavn i Nuuk.

Det forventes således, at en nationalpark vil kunne være med til at tiltrække flere turister og bidrage til en diversificering af den lokale økonomi i områder tæt på nationalparken og hos operatører, som

[oerelse-vedr-muligheder-for-at-oege-fordele-og-mindske-ulemper-ved-unesco-omraadets-omfang-ilulissat-fjorden_da.pdf&ved=2ahUKEwi9-5i-5Z2PAxUZSvEDHZ_gAa4QFnoECBcQAO&usg=AOvVaw0fav0wh0FuhY0RIZX0TDB9](#)

⁴⁸ <https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://tourismstat.gl/wp-content/uploads/2024/10/Kapacitetsanalyse-for-Ilulissat-2026-2031-updated-compressed.pdf&ved=2ahUKEwi4o7v45p2PAxUaVfEDHcAnIaMQFnoECBgQAO&usg=AOvVaw1IX7jCOBSMZTk bGsSrM768>

⁴⁹ <https://crt.dk.sharepoint.com/sites/hjemmeside-/Dokumenter/Forms/AllItems.aspx?id=%2Fsites%2Fhjemmeside%2FDindhold%2FDelte%20dokumenter%2FPublications%2FTurisme%5FIlulissat%5Frapport%5Ffebruar2013%2Epdf&parent=%2Fsites%2Fhjemmeside%2FDindhold%2FDelte%20dokumenter%2FPublications&p=true&ga=1>

⁵⁰ <https://traveltrade.visitgreenland.com/da/seneste-nyt/kangerlussuaq-stadig-en-vigtig-del-af-groenlands-turismelandskab/>

tilbyder aktiviteter i nationalparken. I lighed med analysen for Ilulissat er det ikke muligt at vurdere værdien af nationalparks-udpegningen ud fra de tilgængelige data.

9.2.3. Sundhedsberedskab og evakueringsbehov

(Bidrag fra Departementet for Sundhed og Personer med handicap, Grønlands Politi og Rigspolitiet)

En stigning i antallet af personer, herunder turister, der opholder sig og færdes i området, kan medføre et øget behov for sundhedsberedskab og for at kunne gennemføre evakueringer i tilfælde af sygdom, ulykker eller lignende. Det er dog ikke muligt at vurdere de konkrete konsekvenser på nuværende tidspunkt, da analysen ikke indeholder estimater for, hvor mange der potentielt vil besøge nationalparken. Ressourcemæssige konsekvenser for Sundhedsvæsenet ved etableringen af en nationalpark kan derfor ikke vurderes på det foreliggende grundlag.

En stigning i turismen kan føre til behov for øget beredskab til eftersøgning og redning (Search and Rescue – SAR). Grønlands Politi angiver, at *”En øget turisme i området for nationalparken vil forventeligt betyde flere SAR-operationer i form af eftersøgninger, redninger mv., hvilket vil have en effekt på politiets ressourcer og presset på SAR-beredskabet i det øvrige Grønland. Det fremgår ikke af høringsmaterialet, hvor mange flere turister man forventer, der vil komme med etableringen, hvorfor en egentlig estimering af omfanget af et øget antal SAR-operationer er vanskelig at fremlægge.*

Det beskrives videre i høringsmaterialet, at der hidtil ikke har været krydstogtsskibe i fjordsystemerne i den kommende nationalpark. Det kan dog ikke udelukkes, at etablering af en nationalpark vil tiltrække flere krydstogtskibe til området, ligesom det har været tilfældet i Nationalparken i Nordøstgrønland, hvor der ses en øget krydstogttrafik. Fjordene i den foreslåede nationalpark i Vestgrønland er, på samme måde som mange af fjordene i Nordøstgrønland, efter Grønlands Politis opfattelse svært fremkommelige og svært tilgængelige, hvilket kan betyde flere ulykker og dermed SAR-operationer for Grønlands Politi og Arktisk Kommando, især hvis der er tale om store skibe i fjordsystemer med strømsteder, lavvandsområder, skær, smalle sejlrender mv. Et krydstogtskib vil forventeligt også sætte personer i land fra skibene, hvilket også medfører en risiko for flere SAR-operationer.

Grønlands Politi anbefaler, at der generelt og uafhængigt af oprettelsen af Vestgrønland Nationalpark tages stilling til om og hvor store skibe og med hvor mange passagerer, der må kunne opnå adgang til fjordsystemerne - herunder i Nationalparken i Vestgrønland - og under hvilke omstændigheder og betingelser.”

Krydstogtssejladis reguleres i regi af anden lovgivning, hvorfor Departementet for Natur og Miljø støtter op om denne anbefaling.

Grønlands Politi noterer sig endvidere, at *”Der lægges ikke op til i de foreslåede regler, at det vil være en betingelse for færdsel i Vestgrønland Nationalpark, at der stilles en økonomisk sikkerhed over for den danske stat og/eller Naalakkersuisut i forbindelse med udgifter til redningsaktioner, SAR, mv., som det er tilfældet efter reglerne om Nationalparken i Nordøstgrønland, hvorfor etableringen efter Grønlands Politis opfattelse forventelig vil medføre en merudgift til bl.a. Grønlands Politi på grund af den forventede øgede turisme og dermed øgede risiko for behov for SAR.”*

Departementet for Natur og Miljø har ikke bemyndigelse til at fremsætte sådanne krav under naturbeskyttelsesloven, i modsætning til rejsebekendtgørelsen, der muliggør sådanne krav for Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Det foreslås derfor, at denne mulighed drøftes i regi af den lovgivning, der regulerer færdsel i det øvrige Grønland.

9.2.4. Infrastrukturbehov og bæredygtighed

(Bidrag fra Departementet for Sundhed og Personer med handicap)

Departement for Natur og Miljø ønsker at etablere infrastruktur (ubemandede informationscentre, informationstavler eller lignende) ved få centrale adgangspunkter. Ambitionsniveauet vil afhænge af ekstern finansiering til både etablering og drift. Informationsinfrastrukturen skal som minimum informere om områdets beskyttelsesstatus, gældende regler og anbefalinger til god opførsel.

Hvis der på længere sigt etableres turistfaciliteter, adgangsruiter, stier eller anden infrastruktur i området, vil der i videst mulige omfang tages højde for, at adgangsforholdene også er egnede for personer med funktionsnedsættelse.

Bekendtgørelsen giver mulighed for etablering af turismeinfrastruktur, for eksempel hytteområder, erhvervsturisme, stier, skjul, mm. Behovet herfor afhænger af mange faktorer: udviklingen i turismen, udviklingen af nye turismeprøduktur, kommunernes ønske til regulering af turismeaktiviteter i nationalparken, turistoperatørernes ønsker og kapital til at etablere ny infrastruktur, mm. Nationalparksbekendtgørelsen og en eventuel forvaltningsplan skal være med til at sikre en bæredygtig udvikling og brug af området, og netop kommunernes kompetence til at regulere erhvervsturismen, affaldshåndtering, mm. giver mulighed for at sikre bæredygtighed, både i forhold til miljøparametre, lokale udnyttelsesinteresser og socioøkonomiske forhold.

Styregruppen for nationalparken vil løbende følge udviklingen og sikre, at etablering af ny infrastruktur ikke er i modstrid med beskyttelsesinteresser og kommunale prioriteringer i forhold til at sikre fortsat traditionel brug af området og samtidig støtter op om kommunernes implementering af turismelovens zoneringsmuligheder.

9.3. Råstofudvinding

Råstofaktiviteter er ikke omfattet af bekendtgørelsen (jf. undtagelse af råstofområdet i naturbeskyttelsesloven).

9.3.1. Eksisterende og potentielle projekter

Der er for nuværende en ansøgning til en 'Mineral Exploration License' (M-MLSA-410) i den nordlige del af nationalparksområdet beliggende inden for et eksisterende Ramsar-område (Naternaq). Ansøgningen er under behandling i Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling⁵¹. Der er for nuværende ikke kendskab til andre råstofaktiviteter i området.

9.3.2. Konflikter mellem beskyttelse og udnyttelse

Råstofområdet er undtaget naturbeskyttelsesloven og afledte bekendtgørelser. Et eventuelt råstofprojekt i Ramsar-området kan dog medføre andre beskyttelsesbehov i jævnfør af Ramsar-konventionen, såfremt aktiviteterne vurderes at have betydelige negative påvirkninger på de beskyttelsesinteresser, der ligger til grund for udpegningen som Ramsar-område (blandt andet endemisk Grønlandsk blisgås og edderfugl). En etablering af en nationalpark i området vil ikke have betydning for eller ændre på eventuelle hensyn, der allerede er foranlediget af Ramsar-konventionen.

9.3.3. Økonomisk betydning og afvejning

Store dele af det foreslåede nationalparksområde i Vestgrønland er udlagt som Ramsar-områder efter Ramsar-konventionen om beskyttelse af vådområder af international betydning. De eksisterende reguleringer af Ramsar-områderne i det foreslåede nationalparksområde udspringer af Ramsar-konventionen og dermed en international forpligtelse. De afhænger dermed ikke af, hvorvidt der etableres en nationalpark i området.

Et områdes beskyttelsesstatus kan have betydning for investorers interesse for at investere i råstofaktiviteter, ligesom råstofaktiviteter kan have betydning for eksempelvis turismeinteressen.

Naturbeskyttelsesloven undtager alle former for råstofaktiviteter, og der er dermed et klart lovgrundlag, der generelt tillader råstofaktiviteter i områder beskyttet i henhold til

⁵¹ <http://www.nunagis.gl/>

naturbeskyttelsesloven. Departementet for Natur og Miljø kan i den sammenhæng henvise til, at der er udstedt licenser til råstofaktiviteter i Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Der foreligger ikke data på, om områdets status som nationalpark har betydning for investorers villighed til at investere i råstofaktiviteter.

Departement for Natur og Miljø modtager i disse år et stærkt stigende antal ekspeditions- og dispensationsansøgninger om turisme- og videnskabelige aktiviteter i Nationalparken i Nord- og Østgrønland og andre beskyttede og fredede områder i Grønland (generelt en fordobling sammenlignet med tiden før Covid-19-nedlukningen). Departementet er ikke bekendt med data fra Grønland, der kan belyse råstofaktiviteters betydning for turismeinteressen, men dette vil sandsynligvis afhænge af placeringen af råstofaktiviteter i forhold til nationalparksområdets attraktioner.

9.4. Kommuner

Kommunerne er som initiativtager til etablering af nationalparken en del af styregruppen og dermed med til at udvikle de forvaltningsmæssige rammer, som kommunerne skal agere under. Det vil kræve administrative ressourcer hos kommunerne til deltagelse i styregruppen og implementering af initiativer i regi af den kommende forvaltningsplan. Disse løftes inden for kommunernes eksisterende finansielle rammer.

Nationalparken indfører nogle få reguleringer, der kun i meget begrænset omfang påvirker borgernes og turistoperatørernes muligheder og dermed indtjeningsmuligheder. Nationalparken kan som brand føre til en øget turisme og dermed mulighed for diversificering og styrkelse af den lokale beskæftigelse og økonomi i kommunerne. Samlet set vurderer kommunerne, at en nationalpark vil bidrage positivt til kommunernes økonomi i takt med, at turismen udvikles i området.

9.5. Selvstyret

9.5.1. Finansiering – etablering, drift og infrastruktur

Departementet for Natur og Miljø udvikling af nationalparken inklusiv projektets underliggende aktiviteter og tiltag finansieres af EU Grøn Vækst, mens deltagelse fra kommuner og øvrige departementer dækkes af institutionernes eksisterende budgetter.

Driften af nationalparken vil bygges op omkring eksisterende, forvaltningsmæssige strukturer i departementer og kommuner og forventes dermed at kunne varetages inden for institutionernes nuværende rammer. Eventuel formidlingsinfrastruktur og adgangsinfrastruktur kan evt. indgå i en fase 2 af EU Grøn Vækst-aftalen og/eller andre eksterne finansieringskilder og vil således ikke ligge landskassen til last.

Såfremt en kommune måtte ønske at ansætte en park ranger, vil dette skulle dækkes af den pågældende kommune eller indgå i en eventuel fase 2 af EU Grøn Vækst-aftalen og/eller andre eksterne finansieringskilder.

9.5.2. Eksterne investeringer

Bekendtgørelsen giver mulighed for etablering af turismeinfrastruktur i området. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere omfanget af eventuelle investeringer i en sådan infrastruktur.

10. Militære installationer og aktiviteter

(Bidrag fra Arktisk Kommando)

Det er Arktisk Kommandos (AKO) vurdering, at ”etablering af Ny Nationalpark i Vestgrønland kan have indflydelse på- eller direkte forhindre militærøvelsesaktivitet i og omkring Kangerlussuaq. Etableringen af parken kan komplicere Forsvarets tilstedeværelse i Kangerlussuaq, herunder mulighederne for at udbygge den nødvendige infrastruktur og militære faciliteter, der ses nødvendige for i højere grad at kunne anvende bygden og omkringliggende områder som øvelsesfacilitet.

AKO planlægger p.t. på at anvende Kangerlussuaq ifm. øvelsesaktivitet for landstyrker og enkelte luftmilitære enheder. AKO har også en forventning om, at antallet af landstyrker øges, og at der dermed vil være et behov for etablering af en fast skydebane og et dedikeret øvelsesterræn i Kangerlussuaq. Ift. den foreslåede placeringen af nationalparken, vil en fremtidig skydebane og øvelsesterræn skulle placeres syd for Kangerlussuaq, hvilket på sigt kan vise sig, ikke at være en hensigtsmæssige placering. Der er slutteligt en bekymring fra AKO side vedr. de mulige fremtidige investeringer i Kangerlussuaq, såfremt øvelsesmæssige muligheder og ikke mindst den operative opgaveløsning begrænses i større omfang.

Det anbefales, at indtænke en fremtidig placering af hhv. skydebane og øvelsesterræn ind i planen for området.”

Departementet for Natur og Miljø ønsker i denne sammenhæng at gøre opmærksom på, at den sydlige del af den foreslåede nationalpark allerede i dag er omfattet af beskyttelsesbestemmelser jf. Ramsarbekendtgørelsen, ligesom der allerede i dag er betydelig turistaktivitet i området omkring Kangerlussuaq. En udpegning af området som nationalpark kan føre til øget turisme men vurderes ikke at ændre på de allerede eksisterende beskyttelsesforanstaltninger og turismemæssige udnyttelse

i den sydlige del af den foreslåede nationalpark. Departementet finder det dog vigtigt at disse hensyn tænkes ind i en samlet plan for Kangerlussuaq-området og den forvaltningsplan fra 2010, der allerede eksisterer i forhold til brugen af området omkring Kangerlussuaq:

https://pilersaarut.qeqqata.gl/media/1216/forvaltningsplan_kangerlussuaq_dk_juni2010.pdf.

11. Opsummering

Denne konsekvensanalyse er udarbejdet som led i forberedelserne til etableringen af Vestgrønland Nationalpark. Formålet har været at vurdere de potentielle effekter, positive som negative, som en nationalpark vil have for natur, samfund og erhverv. Analysen er baseret på eksisterende rapporter, litteratur, biologiske undersøgelser, bidrag fra departementer og kommuner samt de drøftelser, der er gennemført på borgermøder i Qeqqata og Qeqertalik kommuner i foråret 2025 og i projektets styregruppe og referencegruppe.

Nationalparksområdet er allerede i dag omfattet af et solidt lovgrundlag, der regulerer en lang række forskellige aktiviteter i (forskellige dele af) området, herunder naturbeskyttelse, turisme, planlægning i det åbne land, kørselsvedtægter, mm. Det betyder, at de nye, foreslåede begrænsninger i en nationalparksbekendtgørelse er relativt få og dermed har begrænset negativ betydning for borgernes fortsatte brug af området. Særligt turismeloven giver kommunerne mulighed for at regulere erhvervsturismen, således at lokal brug og turismeudvikling kan finde sted efter kommunens egne ønsker hertil og inden for de rammer, der fastsættes i nationalparksbekendtgørelsen.

En nationalpark i Vestgrønland kan styrke beskyttelsen af biodiversitet og sikre et helhedsorienteret forvaltningsgrundlag, der understøtter det tre-delte formål om at beskytte natur og biodiversitet, sikre fortsat traditionel brug af området og dets ressourcer og understøtte udviklingen af turismen. Nationalparken kan dermed bidrage til at fastholde grønlandsk kulturarv, herunder den traditionelle brug af naturen, samtidig med, at den åbner muligheder for turismeudvikling og diversificering af lokale erhverv, herunder jobskabelse og tiltrækning af investeringer. Nationalparken kan desuden styrke forskning, overvågning og international profilering af Grønland som frontløber inden for bæredygtig naturforvaltning.

Dertil kommer, at analysen peger på risici for, at nye reguleringer kan opleves som begrænsende for jagt, fiskeri og bærplukning. Der er bekymringer om uønsket kulturel tilpasning og konflikter mellem turisme og fangst, især i følsomme perioder som rensdyrenes kælving eller fuglenes fældning. Desuden kan etableringen medføre behov for øgede ressourcer til opsyn, affaldshåndtering og koordinering, hvilket vil kræve både ekstern finansiering og kapacitetsopbygning. Grønlands Politi peger desuden på muligt behov for øget SAR beredskab ved

en øget turisme, ligesom Arktisk Kommando peger på vigtigheden af indtænke deres øgede tilstedeværelse i det samlede område omkring Kangerlussuaq.

Selvom der foreligger omfattende baggrundsmateriale, peger analysen på flere områder, hvor viden er utilstrækkelig. Der mangler opdaterede data for en række bestande, herunder moskus- og rensdyrbestande (især i forhold til kælvingsområder), havfugle og andre rødlistede plante- og dyrearter samt spættet sæls mulige genetablering. Dertil kommer manglende langsigtede vurderinger af klimaændringernes indvirkning på økosystemer og tilgængelighed af naturressourcer. Der mangler desuden data og analyser, der kan belyse nationalparkens potentielle betydning for udviklingen i turismen i området og turismens samlede påvirkning på lokalsamfund (kulturelle, sociale, juridiske og økonomiske forhold), natur, miljø og langtidseffekter på lokale erhverv.

Konsekvensanalysen viser dog, at nationalparken kan blive et vigtigt redskab til at forene naturbeskyttelse, lokal brug og erhvervsudvikling. Udpegningsområdet som nationalpark tydeliggør over for befolkning og turister, at naturen er særlig og værd at beskytte og opleve. Nationalparkstatus kan tiltrække flere eksterne midler og forskningsprojekter, som styrker viden og udvikling i området. Samtidigt vil troføjagt kunne opnå højere priser, da jagt i en nationalpark anses som mere attraktivt. For regionen betyder udpegningsområdet bedre muligheder for at tiltrække nye turister med større lokaløkonomisk værdi. I Kangerlussuaq-området forventes ikke nødvendigvis flere turister men en udskiftning af de nuværende lavværdi-segmenter som krydstogts- og vandreturister med naturinteresserede besøgende. Disse segmenter som for eksempel dyre-, plante- og klimaintresserede turister bruger i højere grad lokale guider og sætter mindre negativt aftryk på naturen. Nationalparkstatus vurderes som afgørende for at tiltrække disse nye grupper.

I forbindelse med udviklingen af nationalparken vil der blive etableret en forvaltningsorganisation med deltagelse af flere departementer samt kommunerne og deres bosteder. Denne forvaltningsstruktur skal bidrage til, at nationalparken udvikles i samspil med lokale ønsker til fortsat traditionel brug og udvikling af turismeerhvervet inden for de overordnede rammer, der er fastsat af Naalakkersuisut.

Etableringen af nationalparken understøtter en række af Naalakkersuisuts centrale strategier og beslutninger. Den bidrager således til udmøntningen af Grønlands Biodiversitetsstrategi 2030 og implementeringen af internationale forpligtelser som FN's biodiversitetskonvention. Den er desuden i overensstemmelse med Grønlands turismestrategi, der fremhæver balancen mellem udvikling og bæredygtighed, hvilket også gør sig gældende i den udmøntningsplan fra 2024 for tiltrædelse af Parisaftalen, som blandt andet indebærer udvikling og udarbejdelse af en national klimastrategi. Endelig er projektet en del af Grønlands Selvstyres Grøn Vækst-program, som finansierer arbejdet med at etablere den kommende nationalpark i Vestgrønland.

På baggrund af tilgængelig viden vurderer Departementet for Natur og Miljø, at etableringen af en nationalpark i Vestgrønland vil kunne understøtte naturen og lokalsamfundet i og omkring det foreslåede nationalparksområde, herunder i forhold til de tre formål, som kommunerne i udgangspunktet pegede på (øget beskyttelse, fortsat traditionel brug og diversificering af den lokale økonomi). Negative konsekvenser kan til en vis grad imødekommes af lovgivning og strategier fra andre sektorer (herunder turismesektoren) samt målrettet formidlingsindsats. En nationalpark vil samtidig kunne understøtte implementeringen af landets biodiversitetsstrategi og turismestrategi og adressere internationale målsætninger i multilaterale samarbejder, som Grønland indgår i.

Konsekvensanalysen har belyst kendte fordele og ulemper ved at imødekomme kommunernes ønske om at etablere en nationalpark i Vestgrønland. Konsekvensanalysen vil indgå i den politiske proces og beslutning i forhold til en etablering af en nationalpark i Vestgrønland i overensstemmelse med Grøn Vækst-aftalen.